

Razglednica Portoroža iz leta 1912 (arhiv Dušana Puha st.)

RAČUNOVODSKI SERVIS

PORT d.o.o. Portorož
Računovodsko - finančne storitve
Liminjanska 96, Lucija
Tel. 05/6779-480
e-Mail: port.kenda@siol.net

IZ VSEBINE

- ☛ Posvojitve na daljavo
- ☛ 15 let Portorožana
- ☛ Obsesivna ljubezen
- ☛ Investitorji prisluhnili krajanom
- ☛ Šola naša vsakdanja
- ☛ Odtujeni svet
- ☛ Portorož na teniškem zemljevidu
- ☛ Petarde – zakon ulice

CUNAMI

Zemlja se je stresla, kot bi se hotela nečesa otresti. Cunami je nova prelomnica, ki nas navaja k razmišljanju o usodi Zemlje. Vsaka katastrofa tako v človeških odnosih kot v naravi nas usmerja v iskanje resničnih vrednot, stran od potrošniškega sveta in materialnih dobrin. Spremljamo početje tistih, ki kopicijo kapital, in siromašenje množic. Zavest pa spi, žrtve niso pomembne, šteje le dobiček. Globalizacija je proces ropanja celega sveta, ki bo trajal, dokler ne bodo prevladali drugi vidiki. Odkrivajmo jih! Ne moremo sicer rešiti sveta, lahko pa razmišljamo o našem končku sveta, o Sloveniji in Istri. Tudi portoroška pogajanja med investitorji in krajanji odsevajo civilizacijski trk.

Investitor priganja, čas razmišljanja je zanje mrtvi tek, a krajanji vemo, da zidano traja stoletja. Zato nam ni žal časa za razmislek. Demokracija pomeni usklajevanje interesov. Oblast in kapitalisti imajo vzvode moči, še vedno delajo samovoljno in ovirajo demokratizacijo. Pritiskajo na tiste redke posameznike, ki si drznejše dvigniti glas. A sčasoma bodo morali sprejeti dejstvo, da bo takih kmalu več kot tistih, ki zavirajo njihove državljanske pobude. Sedaj še skušajo utišati posameznike s smešenjem, če jih ne znajo z argumenti. Ne sprevidijo, da človek brez delnic ni človek brez pameti in srca. Počasi se bo obrnilo - tistih, ki se danes čutijo tako vsemogočni, bo vse manj in njihovo bogastvo jih ne bo rešilo. Vsi smo namreč na isti barki, a trenutno še na različnih palubah.

Valter Pikel

Vam ni do kuhanja?
Prirejate cocktail party,
banket, slavnostno kosilo
ali večerjo, piknik? Pokli-
čite nas, izberite kraj in
čas Vašega dogodka, za
ostalo poskrbimo mi. V prijetni družbi in ob odlični ponudbi,
Vas bomo pogostili po Vašem okusu. Vabljeni!
Pokličite: 05/674-20-72

Ordina
Trattoria Café Bar

ARTES

NEPREMIČNINE d.o.o.

Obala 13, PORTOROŽ
05/674-82-02

PROMET Z NEPREMIČNINAMI
www.artes-nepremicnine.si

OD PIONIRSKIH ČASOV DO DRUGAČNEGA MEDIJA

Portorožan je začel izhajati pred petnajstimi leti, takrat še nekam brezosebno, z nazivom Glasilo krajanov Portoroža, skromno – zgolj na štirih straneh -, njegov izgled je bil kar precej ubog... Takrat so bili v Sloveniji časi velikih družbeno-političnih sprememb, ki prinašajo s sabo vselej tudi veliko negotovosti. Po drugi svetovni vojni smo leta 1990 imeli prve demokratične volitve, začelo se je odcepljanje od Jugoslavije, razpadale so institucije nekdanjega socialističnega sistema – skupščine, razne samoupravne socialistične skupnosti, posebne interesne skupnosti, SIS-i, PIS-i, temeljne organizacije združenega dela, TOZD-i, OZD-i... so se razblinjali kot milni mehurčki.

Krajevna skupnost, osnovna celica ljudi, ki živijo in delajo v nekem kraju, je – s svojo sestavo pravzaprav anahronizem prejšnjega sistema – obstala. Najbrž zato ker se je – če odmislimo njeno strukturiranost, ki je temeljila na takratnem okornem, mastodontsko zastavljenem delegatskem sistemu – še najbolj približala družbam najrazvitejših demokracij, v katerih je lokalna samouprava dosegla zavidljivo raven (vpliven lingvist in filozof **Noam Chomsky** je denimo izjavil, da se je v svoji deželi, ZDA, prenehal udeleževati predsedniških volitev, saj na državno politiko itak ne more nič vplivati, redno pa se udeležuje volitev na lokalni ravni, kajti v svojem kraju pa vendarle lahko kaj naredi!)

Ko je bil na začetku devetdesetih let za predsednika sveta protoroške krajevne skupnosti izvoljen **Mitja Jančar**, je imel občutek, da so vsi zazrti samo v visoko, epohalno politiko, da pa nikogar ne zanima, kaj se dogaja pred njegovim pragom. Ljudi se je trudil pritegniti, jih vzpodbuditi, da bi skupaj razmišljali, kaj bi bilo za njihov kraj in skupnost najboljše, pa da bi s skupnimi močmi tudi kaj naredili, da bi bilo potem vsem boljše, a se mu je zdelo, da ostajajo vsa njegova prizadevanja glas v puščavi. Da, glas. In tako je z njemu značilno vihravostjo na plan potegnil zamisel o časopisu, ne kakšnem biltenčku, ki bi pisal zgolj o ljubkih in pristranskih družabnih srečanjih, izletih in prireditvah, temveč pravi časnik. Takšen, ki bi se znal lotevati česa resnejšega in, če bi bilo treba, na račun povedati tudi kakšno gorko. In tako je krajevna skupnost Portorož s skupnico navdušencev začela izdajati svoj časopis. Ki je seveda sprva bil še bolj glasilo,

a smo bili vsi nanj izjemno ponosni, saj smo ga naredili sami, za skupnost, s skromnimi sredstvi in močmi. Ko sem prvo številko raznašala po gospodinjskih ob Senčni poti nad Avditorijem, mi je znanec, ki sem srečala, za časopis napovedal kratko sapo. »Dve, tri številke, pa bo konec...«, je rekel in spominjam se, da mi je takrat vzel voljo. A se je potem obrnilo drugače.

Ko gledam petnajst let v Portorožanovo preteklost, se mi zdi, kot da je v tem našem prostoru utiral podobno pot kot v samih začetkih slovenskega časopisnega poročevalstva prvi slovenski dnevnik *Slovenski narod* v drugi polovici 19. stoletja. Pravi pionirski časi, tudi za *Portorožana*, ki pa si je postopoma pridobival nove sodelavce, se širil, rasel, prišlo je tudi nekaj več cvenka (od sponzorjev, donatorjev, prostovoljnih prispevkov, objavljanja reklamnih oglasov), da je lahko izhajal, predvsem pa si je pridobival vse več bralcev. Tako se mu je naklada od prvotnih tisoč petsto izvodov zvišala na sedanjih tri tisoč, vsebina prispevkov pa je vse bolj zajemala dogajanje ne le v Portorožu, temveč iz vse piranske občine, včasih pa tudi od drugod. Takratno portoroško krajevno vodstvo (v tistih časih je poleg sveta krajevna skupnost premogla še skupščino, ki ji je predsedoval **Dušan Puh**, starejši) je sklenilo časopis tudi uradno registrirati z imenom, ki se je ohranilo do danes, *Portorožan*.

Danes je *Portorožan*, če bi ga primerjali s človeškim bitjem, v dobi mladostništva, petnjstletnik, ki ga še pestijo pubertetne težave, a ne (zgolj) zaradi njegove »mladosti«: časopis še vedno nastaja s pretežno prostovoljnimi delom, še naprej ostaja brez-

plačen, predvsem pa nekaterim spet (po šestmesečni prekinitvi izhajanja) stopa na žulje in jim povzroča zgago. Pa ni to njegov smisel in cilj, Portorožan želi biti odprta javna tribuna tukajšnjih ljudi, ki jim ni vseeno, kaj se z njihovimi kraji in skupnostjo dogaja, kdo in kako z njimi upravlja, želi, da se sliši glas običajnega človeka, ne le tistih, ki imajo moč, denar in položaj. Zato seveda ni pričakovati, da bi mu oblastniki ob tokratnem jubileju čestitali, da bi mu uradni mediji posvetili besedo ali dve, slavja ne bomo prirejali niti mi sami, portorožanovci. Slavje je, da časopis izhaja, veselite se z nami, tako da ga prebirate, pa da kaj napišete vanj.

Livija Sikur Zorman

DOGODKI

* Seja občinskega sveta

V četrtek, 27. januarja z začetkom ob 9. uri bo v piranski občinski palači 18. redna piranskega občinskega sveta. Na dnevnem redu je 13 točk, med njimi prvo branje letošnjega proračuna ter sprememba odloka o avto taksi prevozihi.

* Javna obravnava za območje Metropola

V sredo, 2. februarja ob 17. uri bo v sejni dvorani krajevne skupnosti Portorož (Obali 16 Portorož) javna obravnava predloga prostorskega akta »Spremembe prostorskih ureditvenih pogojev za turistično-stanovanjsko območje Metropol. Predlog sprememb prostorskega akta si lahko v sejni dvorani KS Portorož sicer lahko ogledate do 10. februarja.

Obala
nepremičnine

immobiliari immobilien real estate

Obala 16, Krajevna skupnost Portorož

Tel.: 05/674 10 30

GSM: 041/35 22 00

www.obala-realestate.com

VEGI PIZZA

PIZZA NA KOSE / PIZZA AL TAGLIO

Obveščamo cenjene stranke, da odpiramo okrepčevalnico s picami na kose.

Pizza al taglio a Lucia - prossima apertura

ODPRTJE V ZAČETKU FEBRUARJA

Obala 112, Lucija - Portorož (ex Captain's bar)

KAKO IZRAČUNATI, ALI SE SPLAČA OBNOVITI HOTEL PALACE

» najbolj bednih beznic, tako njegovi v gnojnico namočeni prsti predsednico sveta portoroške krajevne skupnosti krstijo v **Nada Biše**, česar mentalno deficitarnemu in poceni zabave željnemu bralcu ni težko prebrati kot *Bi še*. Pod tem tekstom podpisanega pa preimenuje v **Marko Muskače**, kar bo ta isti bralec kaj hitro pretvoril v *Mu skače*. Zakaj je moral Delov dopisnik uporabiti spolne pripodobne za svoje Moške fantazije, morda ne ve niti on, pa to sploh ni pomembno. Vsaj od **Freuda** dalje vemo, da spolne pripodobne o drugih nikakor niso nevtralnno dejanje za tistega, ki jih izraža. Ali hoče **Šuligoj** izreči kakšno svojo nezavedno željo po »*bi še*« ali bi rad, da bi tudi njemu še kaj skakalo, se ne bomo, iz spoštovanja do bralcev, spraševali, predvsem pa zato, da ne pademo na raven poulične prostaške govorice, kakršno si dovolita Delo in njegov dopisnik. Vsekakor pa bi si skupaj s **Freudom** upali tvegati ugotovitev, da hkrati z obsesivnim naraščanjem sovraštva gospoda **Šuligoja** do članov komisije najbrž raste tudi njegova obsesivna ljubezen in vdanost do investitorjev, oziroma, kot pravi sodobna psihoanalitična teorija, ljubezen do gospodarja.

Kaj naj si potemtakem mislimo o intelektualnemu dometu časnika Delo, ki naj bi se imel za osrednji slovenski dnevnik, ako dopušča svojemu dopisniku takšno neotesanost in javno kvantanje, kar ni nič drugega kot javno postavljanje, močno dišeče po osebnemu maščevalnemu obračunavanju?

Marko Zorman

UNID d.o.o. Piran

- mladinski servis
- Internet storitve, web design

Župančičeva 14, 6330 Piran

tel./fax 05 / 673-15-21

<http://www.unid.si>

Email: servis@unid.si

Portorožani bomo rekli: vsekakor se splača! Tako mislimo kot krajan in kot turistični delavci. Kaj pa investitor? Ta bo izračunal, ali se mu denar, vložen v obnovo hotela, sčasoma povrne. Ali lahko krajan dokazemo, da se obnova hotela splača tudi brez prizidka, ki ga investitor postavlja kot pogoj za obnovo? Seveda, le drugače moramo razmišljati.

Ne sprašujemo se, ali se splača graditi vrtce, šole in bolnice. To so pač ustanove, ki predstavljajo družbeni kapital. Tudi se ne sprašujemo, ali se splača obnavljati cerkve in mestno obzidje. To je naša kulturna dediščina. Glede gospodarskih enot, ja, to pa se vprašamo, kakšno delo nam bo prineslo več zaslužka, kam naj vložimo denar, da se bo pomnožil.

Hotel Palace je nekaj vmes med šolo in obrtno delavnico.

Ekonomski elaborat za šolo, gledališče, vodovod... sestavimo po *Uredbi o enotni metodologiji za izdelavo programov za javna naročila investicijskega značaja (Ur.l. št. 39/2000)*. Z uredbo država predpisuje, kako se ugotavlja učinkovitost investicij, ki so javnega pomena in ki jih sofinancira. V uredbi so naštet **ekonomska merila**, izražena v denarju (npr. vrednost investicije) in **razvojni merila**, izražena opisno. Ugotavlja se, ali se bo v kraju povečala konkurenčnost, izboljšala socialna varnost in zaposlitev, spodbudil razvoj širšega okolja, ali se bosta izboljšala zrak in voda, ali bo manj onesnaževanja okolja... Ugotavlja se tudi, ali bo investicija ohranila identiteto krajine ter kulturne in naravne dediščine. Država sofinancira tiste investicije, ki so pomembne za razvoj

družbe, a same brez podpore ne preživijo. Zato je država, zato zbiramo denar v državni proračun.

Upravičenost investicije v skupno vrednoto se torej ne izkaže neposredno; izrazi se v drugih oblikah, finančni učinek pa je viden v kraju kot celoti. S stališča kraja je obnova hotela Palaca ekonomsko in vsesplošno upravičena.

Istrabenz ni država, denar zasluži na trgu in prispeva k razvoju družbe z dobičkonosno dejavnostjo. Državi plačuje davke, da ta lahko skrbi za skupni standard. Svoj zaslužek pa ne vraga v javno dobro, ampak ga naloži nazaj v posel.

Hotel Palace je za Istrabenz in za širšo skupnost preiskusni kamen: je kulturna dediščina, za katero bi morala poskrbeti skupnost, in hkrati hotel, ki obeta zaslužek. Investitorja ne zanima korist, ki jo obnova hotela prinaša skupnosti, pač pa se osredotoči na konkretne koristi. Ne sprevidi, da je deležen tudi koristi skupnosti. Te so težko merljive in težko dokazljive. Pa vendar so lahko na koncu natanko izmerjene, če drugače ne, v zaslužku cele občine.

Če je Istrabenz prevzel stari hotel, je prevzel tudi skrb za kulturno dediščino. Zato hotela ne more obravnavati kot profitno enoto.

Eden največjih živečih arhitektov na svetu 86-letni Oscar Niemayer – njegovo najpomembnejše delo je Brasilia, futuristična prestolnica Brazila – danes pravi: »Če bi snoval Brasilia danes, bi marsikaj spremenil.« Družba SVA (Sadar-Vuga arhitekti) je narisala, kar si je želel naročnik, tudi kot »iskanje novih izkušenj«. Portorož ni preizkusni poligon. Palaceva majestetična podoba obeležuje portoroško riviero kot grad Miramare tržaško. Sedanji lastniki celotnega portoroškega centra (Hoteli Morje, hoteli Palace) bi zmogli tej matici portoroškega turizma vrniti njegov blišč brez vsakega prizidka in ga nameniti najimenitnejšim gostom. Lepota je dragocena in privlačna.

Dušan Puh, st.

Evropski arhitekti, med njimi najvidnejši avstrijski arhitekti v dunajski reviji Profil, opozarjajo na nevarnost podrejanja prostora in arhitekture zgolj ekonomiji. Kljub vsej prevladujoči destruktivnosti, mentalni razdrobljenosti, čustveni in intelektualni površnosti in hlepenju zgolj po narejenih impulzih navidezne resničnosti v današnjem svetu vendarle še obstojajo resničnosti, ki vedo za globlje, širše in trajnejše pomene časa in prostora...

Ana Ašič, DELO 1997

INVESTITORJI PRISLUHNILI KRAJANOM

Projektanti Istrabenza sestavljajo novi lokacijski načrt za Hotel Palace. K razmišljanju so povabili tudi krajanje in strokovno javnost. To je bistveni napredek v primerjavi s prvim osnutkom – takrat so ga projektanti ustvarili po naročilu investitorja in krajanom dali na mizo izdelan načrt. Investitorji so spoznali, da so bili prvotni načrti slabi in da bi prihranili čas in denar, če bi že prej privabili k sodelovanju krajanje.

Prvi osnutek lokacijskega načrta za območje hotela Palace je bil javno razgrnjen 21. junija.

Komisija za prostor je bila ustanovljena 5. julija 2004 in se je doslej sestala trinajstkrat. Krajanje so obravnavali lokacijski načrt 9. avgusta in ocenili, da je prizidek ob hotelu Palace prevelik, cestno omrežje slabo rešeno in kopališče nestrokovno obdelano. Občinski svet je 21. oktobra načrt zavrnil, naročil je izdelavo nove variante in napovedal javno razgrnitev in obravnavo. Občina Piran in Istrabenz sta 22.12.2004 predstavila novo urbanistično arhitektonsko zasnovo prenove starega hotela Palace in povabila krajanje in njihovo strokovno komisijo k ustvarjanju novega lokacijskega načrta, zato lahko upajo, da bo nova rešitev prava za vse.

Novi osnutek je ozemeljsko zožen na hotel Palace in njegovo okolico. Prizidek je manjši in potisnjen za črto terase starega hotela.

Prvo srečanje predstavnikov krajanov z investitorjem

Dvaindvajstega decembra so predstavniki občine Piran in Istrabenz predstavili novo urbanistično arhitektonsko zasnovo prenove starega hotela Palace občinskim svetnikom in predstavnikom krajevne skupnosti in njene komisije za prostor.

Predstavniki investitorja so izjavili: »Nova rešitev upošteva vse ključne pripombe iz javne obravnave in poskuša ohraniti interes investitorja, saj je novi objekt ob stari palači

manjši. Vsi si želimo prenove hotela in vemo, da moramo obnoviti kulturno dediščino, vendar živimo v 20. stoletju, ki postavlja pred investitorje zahteve po udobnosti, varnosti, kakovosti, sodobnosti in ekološki sprejemljivosti. Investicija je veliko vredna, čas preganja, stari hotel ne bo več dolgo vzdržal, želimo čimveč strokovnih diskusij, vprašanj, novih pogledov. Istrabenz si želi razvoja na višji ravni, tržiti, kar je enkratno, se navezati na soline in Piran. Hotel Palace, stara kraljica, mora zaživeti v svojem stilu, želimo vrhunskost, kar ponuja arhitektura.«

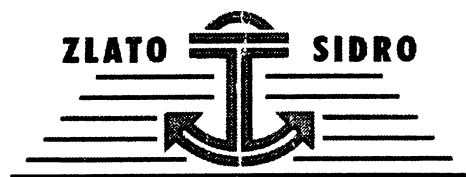
Portoroška komisija je strokovno zelo usposobljena, v njej sodelujejo arhitekti, celo profesorji s fakultete za arhitekturo, med njimi je dr. **Darko Likar**, eden največjih strokovnjakov za prenovo arhitekturne dediščine, tako v praksi kot v teoriji, tako doma kot v tujini, pa arhitekt **Janko Rožič**, član civilne iniciative na področju arhitekture Slovenija naša – Slovenija nostra in dobitnik slovenske nagrade za načrt spremembe vojašnice v hotelu Celica na Metelkovi v Ljubljani. K sodelovanju ga je spodbudila izjemna osveščenost krajanov, ki so svoj kraj prepoznali kot kvaliteto, ki je ne dovolijo okrniti. Rožič je opozoril na problem cestne povezave za hotelom, in na izjemen izziv, ki ga predstavlja obnova hotela Palace. **Dušan Puh**, član sveta KS, je spomnil, da je Stari Palace zgradil druge hotele, sedaj ga morajo reševati prizidki. Krajanje prepoznamo, kaj moti v našem kraju, čeprav štejemo za laike. Dr. **Darko Likar** je poudaril. »Če

prebivalci.

Drugo srečanje predstavnikov krajanov z investitorjem

Šestega januarja, torej na svete tri kralje, je član uprave Istrabenza **Niko Trošt** opisal predstavnikom portoroške krajevne skupnosti in njene komisije za prostor ekonomsko študijo obnove hotela in prizidka ob njem. Portorožanom je bilo že prej jasno, da investitor sledi ekonomski logiki, vendar bi radi videli še ekonomski izračun, narejen za kraj kot celoto, saj je hotel občinska last, občina pa je predstavnica občanov. Obnova hotela Palace ima dvojni pomen: je obnova kulturne dediščine, ki bo povečala privlačnost Portoroža kot turističnega kraja, hkrati je naložba kapitala. Oboje je v prid tako krajanom kot investitorju. Po tej logiki ni potreben noben prizidek, saj je obnova hotela sama po sebi ekonomsko upravičena, vendar te upravičenosti ne bi smeli meriti v izkupičku od plačanih hotelskih storitev ampak v ekonomski uspešnosti celega kraja, ki se mu dvigne vrednost že samo z obnovljenim hotelom. Interes kapitala bi morali vključiti v interes kraja.

Predsednik komisije za prostor, arhitekt **Valter Pikel**, je ob novem osnutku razmišljal takole: »Kot osnovno dilemo postavljamo obnovo hotela Palace. Razmišljati je treba širše, hotel moramo povezati s širšo okolico – Piranom, solinami, s svetom do Šentjan na vrhu hriba, pa s širšim istrskim podeželjem. Hotel je gostom nudil kvaliteto – celo pokrajino. Ne moremo ga sedaj zreducirati na neki posel, na košček zemljišča, ne moremo ločevati hotela od vseh drugih hotelskih hiš, ki so v rokah istega lastnika. Tako se miselno omejimo. Stari Palace je bil vedno izgovor za nove pozidave, sedaj je izgovor za novi prizidek. Investitor govori o višji kvaliteti, a ta se ne doseže z večanjem zmogljivosti, tudi ne s tako ceneno gradnjo, kakršno spremljamo zadnja leta v Portorožu. Zakaj se načrtuje nove bazene ob morju? Ker je umazano in je gostov preveč. Ključne probleme samo stopnjujemo, rešitev ni znotraj problema, ampak zunaj, zahteva pa več napora in znanj – teoretičnih in praktičnih. Govorimo o obnovi hotela Palace, a obravnavamo ga kot profitno enoto in ne kot portoroško vrednoto. To je sistemska napaka. Govorimo o hotelu

Pizzeria Zlato sidro
Obala 111, Lucija

Odprta vsak dan od 11. do 23. ure

**Se priporoča s pestro izbiro pic
in drugih jedi.**

SOLINE NISO FORUM ROMANUM

Teodorik, kralj vzhodnih Gotov, je v 5. stoletju prijahal s svojimi vojščaki z mrzle obale Panonskega morja v sončno Italijo, da bi za svoje ljudstvo poiskal novo domovino. Videl je številna izropana in porušena mesta. Teodorik je svojo mladost preživel na bizantinskem dvoru in se tam seznanil z rimsko civilizacijo in kulturo. V obdobju njegove vladavine v Italiji je uvedel poseben davek in javna dela, da je obnovil rimski vodovod, ceste in številne zgradbe. Bil je gospodar in bil je moder. Hotel je sprati sramoto barbarskih ljudstev, ki so sesula veliki rimski imperij, s čimer se je zaključila antična doba, temelj evropske civilizacije. Že stoletja dolgo hodijo ljudje v Rim občudovat ruševine iz antične dobe. Fotografirajo jih, upodabljajo in opevajo.

Šli smo skozi tri dobe: nastanek – uničenje – spomin. Teodorik je v fazi uničenja čutil, da bi Rim lahko še živel in je zato popravljaj škodo. Rimske ruševine so bile v njegovem času tako sveže kot so ruševine v solinah. Niso bile kulturni spomenik.

Človeka prevzame otožnost ob pogledu na potaplajoči se svet Sečoveljskih solin. Občuduje jih z bližnjih hribov, z neba in z morja. Hodi po njih, slika bilke, ptice in valovanje, tudi porušene solinarske hiške. Soline so bile pred kratkim opuščene in solinarji nad tem niso očarani. Potaplajoče soline so zanje izgubljeno delo, zapravljeni svet. Zanje to ni spomenik, še najmanj kulturni. V solinah je še njihovo orodje, še so vidni sledovi njihovih rok. Še vedo, kdaj bi morali ravnati petolo in utrjevati bregove bazenov, kdaj se začnejo delati kristali, kateri veter prinese dež. Še pred leti so tu solinarili, koža je še raskava od gavera, v nosu je še sol. Še bi solinarili, če ne oni, pa njihovi otroci. Še drugi so, za katere so soline dragocena vredota, med njimi je Valter Pikel, ki jih je v študentskih letih do potankosti proučil in se sam prepričal, da se sol splača pridelovati in to prav na tak tradicionalni način. Zvedel je za soline v Franciji, za tamkajšnje solinarje, ki jim tradicija in naravna hrana dajeta dober kruh. Piran je zrastle na soli. Tudi Benetke so se bogatile s soljo. Sedemsto let in še več se je splačalo. Da je to preteklost, pravijo gospodarji, ki ne vedo, da se svet vrača k naravi, da raste cena naravno pridelanim dobrinam, ki ne razumejo, da so lahko delujoče soline edinstvena turistična ponudba.

Za estete, ljubitelje lepega, so soline hvaležen motiv, ne razumejo, da je pred njimi truplo. Iščejo estetske užitke in ne čutijo konflikta v prostoru, ki ga z nerazumevanjem ustvarjajo, žal, tudi sedanji gospodarji. Ta prostor želijo tržiti kot turistično ponudbo, iz tega izhaja

Ruševina solinarske hiške, lepo uokvirjena na zidu, nam šepeta: ne jokaj, naredi kaj!

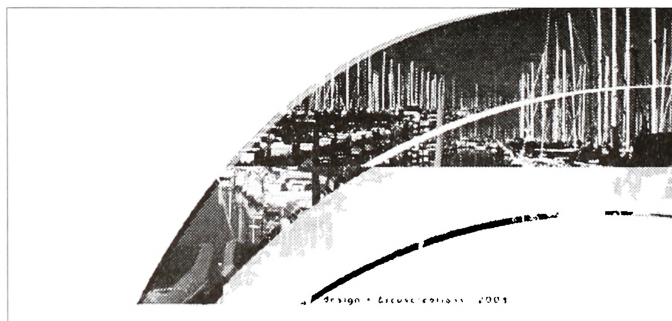
Nada Kozina

15 let Portorožana

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI:

Za Portorožana so darovali: **Kristina BRATOŽ** 3.000 SIT, družina **MOŠKON** 10.000 SIT, **Milan TEKAVC** 3.000 SIT, **Nataša VESEL HOČEVAR** 5.000 SIT, **Joško in Katica PIRNAT** 3.000 SIT, **Cvetka BAJUK** 2.000 SIT, **Nevenka KRAPEŽ** 2.000 SIT, **Dino BELAC** 5.000 SIT, **Ivanka PLOJ** 1.500 SIT, družina **KOBAL** z Belokriške 2.500 SIT in **gospa** iz Portoroža 2.500 tolarjev.

Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvu krajevne skupnosti Portorož (Obala 16, I. nadstr.) ali po položnici na transakcijski račun KS Portorož pri UJP - Urad Koper, št. 01290-6450836431, s pripisom »Za Portorožana«. Zahvaljujemo se vsem, ki se odločite prispevati za Portorožana.

Vse o slovenskem morju na enem mestu

BERNARDIN Z VSEH STRANI

V Portorožanu se veliko govori o prenovi starega hotela Palace. Dviga se veliko prahu, nemalo je neokusnih pripomb našega političnega vodstva na račun občanov, ki se borijo proti nepotrebnim pozidavi. Podobno je v okolici sečoveljskih solin ter na območju predvidenega golf igrišča v Sečovljeh. Priznam, da projektov ne poznam tako dobro, da bi se povsem zanesljivo lahko postavil na to ali ono stran. Nekaj pa drži. Če ne bi imeli peščice borcev, ki izbojujejo kako bitko v dobro vseh nas, bi nas kapitalisti že zdavnaj stlačili v kakšno taborišče. Toliko v poduk vsem, ki to peščico Čedermacev obsojajo!

Poglejte Grand hotel Bernardin (nekdanji GH Emona)! Kamorkoli se postaviš, štrli iz povprečja in povsem spominja na kako socialistično halo, namenjeno ceneni industriji ali skladišču. Zanimivo je, da so ta

objekt zgradili v nasprotju s predpisi, zapisanimi v gradbenem dovoljenju. Novo dovoljenje so zaradi interesa kapitala pridobili v pičem tednu.

Po mojem osebнем prepričanju imamo zdaj skrupalco, ki kazi

pogled in lepo panoramsko fotografijo. Pri odhodu iz Pirana vidimo poleg neprimerne oblike še vso ceneno pločevino, ki bi bila lahko z nekaj majhnimi posegi skrita, z Belega križa, Portoroža, Sečoveljskih

solin in drugod pa je vidna že prej omenjena »hala«.

Naj živijo borci za prostor, pa četudi ne bodo imeli vsakokrat prav. Gradili bomo še, podiral pa neprimernih objektov ne bo nihče.

Ivan Zupančič

DRUŠTVO OBZORJE PIRAN

Nudi svetovanje vsem ljudem v duševni stiski. Na osebni pogovor se lahko prijavite vsak delavnik od 10. do 14. ure. Tel.: 041/ 954-769.

Vse totalnejši in nasilnejši ekonomski diktati si prizadevajo podrediti ne le vsakega posameznika, ampak tudi ves prostor, njegovo individualno in kolektivno konzumacijo in oblikovanje ter s tem med drugim tudi ustvarjalnost, kar se na področju arhitekture kaže v najrazličnejših ekscesih zlasti v odnosu do arhitektov, njihovega dela in položaja.

Ana Asič, DELO 1997

ZASVOJENCI V ŽUPNIJSKEM ORGANOGRAMU (2) - SADOVI

Kar pogosto se zgodi, da zasvojenec, ki se je deset ali dvajset let z vsemi močmi upiral spremembi življenja in zdravljenju, reče svoj da, in mu spomin na to skupnost pomaga, da premaga težke krize v času detoksikacije ali napore večletnega vztrajanja v Skupnosti Srečanje.

Starša z Goriškega, ki sta imela sina že štirinajst mesecev v Skupnosti, sta v vsem tem času opustila samo dva ponedeljkova večerna obiska. »Ne moreva več živeti brez teh srečanj, preveč moči si v njih pridobiva, da bi jih zgubila.« Med pisanjem članka je pozvonil telefon. Spet je bil oče: »Žal mi je, da ne moreva priti. Voda nam je zalila hišo. Sporočite vsem, da sva z vami.«

V skupini smo vsi ostali brez besede, ko je dvajsetletna hčerka padla pred mamo na kolena in s solzami v očeh izrekla: »Mama, odpusti mi!«. To besedo ji je izrekla prvič v življenju.

Na stotine podobnih biserov daje življenju vrednost, mu odkriva smisel in krepki voljo pri vseh v skupini, da lažje plačujemo davek, ki je potreben vsakemu za resnično spremembo življenja.

Zame osebno je neverjetno, da sem moral zahtevati v skupini mir le nekajkrat, čeprav so problemi, ki prihajajo na dan, strahotni in smo se srečali že več stokrat. Kot pastoralnega delavca in kateheta me čudi, zakaj tako ozračje veliko težje uresničujemo v drugih skupinah. Mislím, da sem zaslutil odgovor: mera ljubezni, ki jo Jezus zahteva od dveh ali več zbranih v njegovem imenu, je tako visoka, da jo hujši problemi in večje žrtve hitreje dosežejo. Ko so pogoji izpolnjeni, se med zbrane usede Jezus, kakor je obljubil in kar je sv. Matej zapisal v dvajseti vrstici osemnajstega poglavja svojega evangelija: »Resnično povem vam tudi:

če sta dva izmed vas na Zemlji soglasna v katerikoli prošnji, ju bo uslišal moj Oče, ki je v nebesih. Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi.«

Verujem v Njegovo navzočnost. V skupini nas je vedno več, ki to verujemo. Vem, da On prevzema vodstvo večera. Njemu je vse mogoče. On ozdravlja danes, kot nekoč, tudi neozdravljivo. Vedno, ko se spomnim ali me drugi spomnijo na to resnično Navzočnost, se v dušo naseli mir, napetost in strah odpadeta, uspeh večera je že zagotovljen. Ko me sprašujejo, kako to, da nisem utrujen, se samo nasmehnem.

Morda se pastorela »na dnu«, dela z »odpisanimi«, vstopa v svet »deviantnosti« tako branimo, ker nismo še dovolj zares sprejeli ene najpomembnejših usmeritev 2. vatikanskega koncila. Nakazuje ga prav ta Jezusova obljuba, ki je prvič v zgodovini koncilov izrecno zapisana v vseh koncilskih dokumenti. JEZUS JE EDINI ODREŠENIK. On še vedno ostaja zdravnik v spovednici, učitelj po Besedi na ambonu, pastir po hierarhiji, hišni prijatelj v tabernakljih. Toda za večino kristjanov so danes ta prelepa vrata zaprta. Klic Janeza XXIII: »Odprite vrata Kristusu« ne velja toliko kristjanom, kolikor pastoralnim delavcem v Cerkvi. Kristjanom, tudi oddaljenim, in vsem ljudem, celo ljudem »slabe volje« pa najlažje odprejo vrata DVA ALI VEČ ZEDINJENA V JEZUSOVEM IMENU. Ti »tabernaklji sredi sveta« so:

družine posvečene z njegovo navzočnostjo, so celice ambienta v tovarni, sta dva župnika v istem župnišču, dva kardinala ob svetem očetu ali dva poslanca v parlamentu iz nasprotnih strank, ki sta kljub temu najprej zedinjena v medsebojni ljubezni.

Po skupnem srečanju se skupina razdobi v drobne skupine. Kandidati za zdravljenje opravijo kolokvij - temeljit pogovor z enim od fantov ali deklet, ki so že končali program. Potrebni so vsaj trije pogovori. Nato se v pisarni seznanijo z obrazci za pridobitev socialne pomoči, za zdravstvene preglede, dobijo napotke za detoksikacijo in celodnevno prehodno bivanje na Litijski ulici v Ljubljani, kjer deluje krovna ustanova - zavod Karitas Pelikan, pod čigar plaščem in strokovno skrbjo deluje SKUPNOST SREČANJE - Don Pierinova »šola življenja« v Sloveniji že od začetka. Ta v šestih hišah (Vreme, Kostanjevica, Čadrg, Sv. Trojica, Kobilje in Razbor) oblikuje približno 30 fantov in deklet, okrog 50 pa jih gostijo različni italijanski centri skupnosti.

Večina staršev nadaljuje pogovor v manjših skupinah. Povezujejo jih podobni problemi, sorodstva, področja, od koder prihajajo, vera ali narodnost. V program se je namreč vključilo veliko mladih iz različnih krajev Hrvaške, številni so tudi muslimanske in pravoslavne vere ali so brez vere.

Se nadaljuje.

Prihodnjič: »Diplomirani terapevti«

BLAGOSLOV KONJ V STRUNJANU

V Strunjanu so v nedeljo, 26. decembra, na Štefanovo drugo leto zapored blagoslovljali konje. Strunjanski župnik p. Niko je po maši pred cerkvijo blagoslovil najprej sol in vodo, zatem pa šest konj konjeniškega kluba Medljan (nad Izolo) ter konja enega od domačinov. Gre za star, lep slovenski običaj. Po ljudskem izročilu naj bi sv. Štefan postal zavetnik konj in nasploh vse živine, ker je nadomestil pogansko božanstvo, ki je indoevropskim narodom varovalo konje in živino. Po ljudskem pesništvu naj bi imel sv. Štefan čudodelno moč nad konji. Z znamenjem križa je ukrotil divjega konja, da je ta celo pokleknil predenj. Sv. Štefan velja tudi za priprosnika proti glavobolu ter proti bolečinam zaradi žolčnih in ledvičnih kamnov.

Glosa

PETARDE - ZAKON ULICE

Ali lahko nekaj norcev ves december in začetek januarja terorizira celo mesto? Kar ne morem verjeti, da je ni oblasti, ki bi bila sposobna zagotoviti spoštovanje zakona in zaščititi običajne ljudi. Ali res mislite - tako policija kot občinski organi - da je v Piranu dovoljeno metati petarde in včasih celo »bombe«? Ne, ni dovoljeno! V zadnjih dveh letih mi ni prišla na uho ena sama prijava zaradi kršenja zakona oziroma bolje, zaradi teroriziranja večine prebivalcev Pirana.

Še dlje ste se spustili. Medtem, ko je ves svet žaloval za žrtvami Azije, ko so kot po tekočem traku odpovedovali vse novoletne zabave in ognjemete, smo pri nas gledali norce s petardami in raketami. Pa še zaboj ste jim naredili na Tartinijevem trgu ter jih varovali tako policisti kot redarji in jim s tem dali vedeti, da je to novo leto njihovo in ne od vseh ostalih, ki se skrivamo za zidovi na varnem.

Samo v Rimu, kamor je dopotoval Berlusconi, ognjemeta niso odpovedali, pa še tam je premier dobil fotografsko stojalo v glavo. Morda bi moralo tudi pri nas priti do česa podobnega, da se kdo strezni.

Kje so meje nespoštovanja ljudi in zakona? Je to samo pokanje, so to morda že drugo leto zapored mrtve ribe v parku za muzejem, kjer se izživljajo piranski kratkohačniki, so to odtrgani prsti katerega izmed njih? Ne! Vse to ni streznilo nikogar. Bo en mrtev dovolj, ali jih bo potrebno več?

Ivan Zupančič

Kmalu bo leto naokoli, ko smo v čast vstopa v Evropsko unijo postavili obelisk pred Piranom. Osebnostno mi je všeč, kot tudi večini znanecem. Moteče pa je, da ga obkroža toliko prometnih znakov. Še bolj moteča je luč javne razsvetljave, ki s svojo »geometrijsko dovršenostjo« tako rekoč izniči njegov pomen. Za boljšo ureditev parka in takojšnje prestavitve luči bi bil občinski oblasti iskreno hvaležen.

Ivan Zupančič

VISITA ALLA CASA DEL PENSIONATO DI ISOLA

Giovedì 7 gennaio, assieme ad alcuni compagni della **Scuola Elementare »Vincenzo de Castro« di Pirano**, ho partecipato ad una visita presso la **Casa del Pensionato di Isola**. Noi alunni abbiamo fatto una sorpresa agli anziani ospiti, presentando loro poesie e canti tratti dal nostro spettacolo »A te che sei alle soglie della giovinezza«. Il nostro pubblico e' stato molto felice e la sua accoglienza così calorosa ci ha stupito. Penso che sia giusto aver reso felici gli anziani facendo trascorrere loro alcune ore serene. Anche noi siamo contenti quando qualcuno ci fa delle sorprese. Dobbiamo ricordare che un giorno **saremo** vecchi, probabilmente, saremo felici di ricevere visite da bambini. Penso che **ertamente** gli anziani si chiedano: »Per che cosa viviamo questi ultimi anni?« soprattutto di fronte a difficoltà fisiche legate all'età. Credo che la nostra visita sia piaciuta agli anziani perché ha permesso loro di ricordare com'erano da giovani... I ricordi sono qualcosa che aiuta a vivere quando si è vecchi! Vorrei visitare ancora la »Casa del Pensionato«, così i suoi gentili ospiti non penseranno che noi della Vincenzo de Castro li abbiamo dimenticati!

In quest'occasione abbiamo regalato dei libri comperati dal ricavato della bancarella del primo dicembre '04.

Ramaja, VII/ 9 classe

DENAR TAKOJ? - Hitri krediti!

www.banka-koper.si

Potrebujete večji ali manjši znesek denarja za nakup oblačil, športne opreme, televizorja, praznične nakupe ali plačilo zimskih počitnic, potovanja?
Predlagamo vam HITRI KREDIT, ker ima več dobrih lastnosti:

- enostaven postopek odobritve,
- denar dobite že isti dan,
- odobritev brez zavarovanja,
- za zneske od 50 tisoč do 3 milijone tolarjev,
- fiksna obrestna mera.

K Banka Koper

Banka Koper d.d., Pristaniška 14, 6502 Koper, tel.: 05/ 666 1 000

ŠOLA NAŠA VSAKDANJA

Vsakodnevno smo priče večnim bolj ali manj strokovnim dilemam in debatam o kakovosti našega, slovenskega šolstva. Študije in primerjave z obstoječimi šolskimi sistemi Zahodne Evrope se kot na vrtiljaku nenehno vrstijo, da bi našle utemeljitev in upravičenost novorojenih reform. Z gotovostjo lahko pritrdimo, da si je vsak od šolskih ministrov s svojo bolj ali manj strokovno ekipo privoščil svojevrstne laboratorijske eksperimente z živimi bitji, ki pa so žal naši otroci.

Šolski laboratorij, v katerem so poskusni kunci – otroci

A zakaj neki bi si sploh belili glavo, ko pa »strokovne« zmore in zablode novodobnih šolskih krojačev, katerih škodljivo početje prizadene predvsem naše otroke, tako ali drugače - ob rojevanju novih, še »izvirnejših« zamisli superumov – z naravnost neznosno lahkotnostjo zbledijo in potonejo v pozabo? Teško je razumeti, kako je - ob vseh teh silnih novitetah, analizah in študijah - prezreti in prezirati bodisi stiske otrok bodisi staršev in, nenazadnje, učiteljev. Novo pečeni projekti nam obljublajo produkcijo superljudi, rezultat pa je žal ravno nasproten: zgolj vedno večji odstotek depresivnih in nevrotičnih otrok ter mladostnikov, ki jih pestijo vse resnejše stiske, ki potem prepogosto vodijo k resnim psihosomatskim obolenjem, boleznim odvisnosti, vedenjskim motnjam (tudi denimo sebičnosti). Ali je mar naše hotenje, vizija naše prihodnje družbe resnično takšna?

Poskušajmo položaj secirati še naprej. Začnimo pri starših! Breme oziroma stiske svojih otrok najbolj neposredno in čustveno prizadeto doživljajo - med golim preživetjem, družino in (nezavednim) pritiskom o idealnem starševstvu – prav oni, starši. Pri njih je prav tako mogoče najti posledice vsemogočih psiho-socialnih, psihosomatskih in kdo ve še kakšnih patoloških stanj. Sledijo učitelji, katerih poklic je bil v daljni preteklosti med najbolj cenjenimi in spoštovanimi. Danes pa - predvsem slabo plačani in nemalokrat celo trpinčeni. Prav ste prebrali, trpinčeni, stisnjeni v obroč med dvema ognjema: na eni strani so

v primežu obstoječih standardov, predpisov in normativov, ki predpisujejo lestvice in zelene odstotke o uspešnosti učencev, na drugi pa nanje pritiskajo starši, ki se v tem sistemu vsak po svoje, tudi povsem napačno, poskušajo zavzemati za svoje otroke. Kaj lahko se torej učitelj v takšnem krogu ognjenih zubljev opeče, ko se poskuša znajti med nedvoumnimi zahtevami ministrstva za šolstvo ter vse večjimi pričakovanji staršev, nekaterih - ne tako redkih - naravnost bolešno ambicioznih. In prav takšni starši si – največkrat s pomočjo svoje strokovne izobrazbe, družbenega ugleda, ki jim ga prinaša njihov poklic ali visok položaj v družbeni hierarhiji, pa morda še statusni simboli, kot so dobro gromotno stanje ipd. - dovolijo za svoje otroke pri učiteljih uveljavljati (prav za prav naravnost izsiljevati) višje ocene.

Virtualni svet namesto prijatelja iz mesa in krvi

Takšna visoka stopnja tekmovalnosti in velika pričakovanja staršev se hočeš nočeš prenašajo na otroke. Tako lahko opazujemo nenehno naraščanje nasilja med otroki in mladostniki. Brez slabe vesti in brez bojzani, da bi pretiravali, lahko trdimo, da dandanes

živimo v kolektivnem strahu, če že ne kar v nevrotičnih sado-mazohističnih družbenih odnosih. Otroci v razredu med sabo niso več pristni prijatelji, temveč najprej in predvsem tekmeči - konkurenti. Da je treba – in kako je treba - s konkurenco pomesti, pa se kaj kmalu naučijo! Komuniciranje preko mobil-

nega telefona in interneta pa tako ali tako zahteva manj čustvene vpletenosti posameznika, manj pristnosti in iskrenosti. Stroji – ne glede na to, da površno - lahko zadovoljijo mnoge človeške potrebe. Virtualni svet - ali, kot mu nekateri rečejo, navidezna realnost - nudi tako rekoč vse, kar si mali človek, ki svet okoli sebe kot goba neselektivno pija, zaželi.

Toda - je mar to smisel življenja, je to vse bogastvo doživljanja odnosov in vsega kar nas bogati? Nekateri pravijo, da živimo v krutem, najbolj primitivnem kapitalizmu, katerega zakoni in načela so znani: ponudba -povpraševanje, trženje embalaže (za katero se zelo pogosto skriva ničeva vsebina), visoka stopnja učinkovitosti, nizki stroški (tudi za delovno silo, ki za kapitalista vse bolj predstavlja zgolj strošek, katerega je treba spraviti na najnižji možni nivo) in visok profit! Najbrž smo katero od temeljnih gibal kapitalizma – denimo neizprosni, brezobzirni boj na trgu za dobiček – pozabili, a je komu mar?

Znamo sami kaj narediti, da bi bilo drugače?

Ostaja pa bojazen nekaterih posameznikov, ki bi morala prerasti v zrelo skrb za boljše, ali če hočete, svetlejšo prihodnost naš

Nega in ultrazvočna terapija obraza

Nega telesa

Ultrazvok in vakuum terapija telesa

Elektro stimulacija obraza in telesa

Depilacija

Manikura

Pedikura

Refleksna masaža

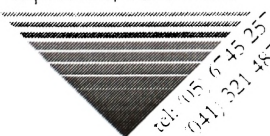
Tui-na masaža

Solarij

Infrardeča savna

Kozmetika Jana Novak s.p.

Lepa cesta 1, 6320 Portorož

Na Univerzi za tretje življenjsko obdobje Faros v Luciji deluje tudi skupina, kjer se lahko ljubiteljice ročnih del naučijo klekljanja **indrijskih čipk**. Članica te skupine, gospa **Štefanija Vidrih Kajfež**, je svoje izdelke pred kratkim razstavila v izolski knjižnici. Gospa Štefanija je po rodu iz Slovenskih goric. Mama jo je že kot majhno deklico naučila plesti, tako da je lahko pomagala pri pletenju garderobe za številno družino. Ker je imela rada ročna dela, se je kasneje naučila še vezenja, kvačkanja, izdelovanja goblenov in vozlanja makramejev. O ljubezni do čipk je povedala: »Čipko sem vedno občudovala, vendar mi je ob skrbi za družino in ob zahtevni službi vedno primanjkovalo časa. To željo sem uresničila sedaj, ko obiskujem **Univerzo za tretje življenjsko obdobje Faros v Luciji**. Tu sem spoznala, da mi je ta večšina pisana na kožo. Poleg ročnih spretnosti je potrebna izredna matematična natančnost in seveda tudi vztrajnost, vsega tega pa sem se naučila že pri svojem poklicu. Klekljanje me pomirja in medtem, ko vijugam med vogali, okroglinami, polpremeti in podobnimi ovirami po »papircu«, premlevam vse mogoče stvari, obujam spomine, razmišljam o pravkar prebrani knjigi in delam načrte za delo na vrtu, za sprehode ali igre z vnuki. Kaj je dolgčas, res ne vem.«

Rojstna dežela čipke je verjetno Vzhod in trgovci so jo skupaj z vzhodnimi tkaninami kot veliko dragocenost prinašali v Evropo. Od vseh vrst čipk – šivanih, pletenih, kvačkanih, vozlanih – se je najbolj razvila in uveljavila klekljana čipka. Največji razcvet je čipka doživela v začetku novega veka v bogatih deželah zahodne Evrope. Klekljali so v Franciji, na Nizozemskem, v Italiji pa tudi na Češkem in v Rusiji. O klekljanju pri nas je prvi poročal Valvasor, ki je pisal o klekljaricah v Ljubljani. Najstarejši doslej poznani dokument na Slovenskem iz leta 1696 pa poroča o klekljanju v Idriji. Tja so ga verjetno prinesle žene rudarjev iz čeških in nemških dežel, ki so prihajali delat v idrijski rudnik. Znanje klekljanja čipk se je prenašalo iz roda v rod, vendar je veliko pomenilo tudi organizirano učenje klekljanja v šolah in na tečajih.

V Istri so čipke izdelovali najbrž že v **15. stoletju**. Ustno izročilo pravi, da so se **Pirančanke** veliko ukvarjale z ročnimi deli, predvsem z vezenjem, pletenjem in šivanjem. Znale so tudi **kvačkati bele čipkaste prtičke**, s katerimi so prekrivale zloščeno temno pohištvo. Te prtičke so oprale pred božičnimi in pred velikonočnimi prazniki. Dekleta so si izvezla balo, žene pa so šivale za potrebe družine. Izročilo tudi pravi, da so Pirančanke poznale **posebno vrsto izdelovanja čipk »na žico«**. Tej tehniki so rekle »**chiacchierino**«. V sosednji Izoli so se s klekljanjem ukvarjale mnoge družine, vendar je ta dejavnost sredi 19. stoletja skoraj zamrla.

Leta 1883 je bila ustanovljena Čipkarska šola v Besenghijevi palači v Izoli, ki je pripomogla, da je čipkarstvo v Izoli zopet oživel. Izolanke so čipke prodajale v Trst, Videm in Milano. Od leta 1911 je bil tečaj za klekljanje tudi v prvem in drugem razredu Vajenske šole. Ker so se začele takrat vse bolj uveljavljati strojno izdelane čipke, so žene ročno izdelovanje čipk opuščale.

Če bi se želeli naučiti umetnosti izdelovanja čipk, so vam žene iz skupine klekljaric pri Univerzi za tretje življenjsko obdobje Faros iz Lucije prav gotovo pripravljene priskočiti na pomoč.

(Š.P.)

Pravijo, da je imel Piran tlakovane ulice veliko prej kot druga mesta, da je Piran tudi sicer slovel kot mesto z bogatim socialnim kapitalom. Se pravi, meščani so bili solidarni drug do drugega, si pomagali, mestna oblast je veliko vlagala v javno infrastrukturo. Bogati meščani niso izkazovali svojega bogastva z lepimi palačami pač pa z dobrotelostjo. Tako ima Piran veliko bogatih cerkva, lep kamniti tlak, vodnjak na Prvomajskem trgu, imel je bolnico, zavetišče, vrtec, šole, javno skladišče - žitnico, hranilnico, številne bratovščine in kulturna društva... Morda je ta skrb za skupnost zrastle v solinah – vzdrževanje sistema je terjalo trdno organizacijo, pridelek je bil odvisen od skupnega dela - sodelovanja.

Piranski tlak je trdno zgrajen in kamni so zloženi v zanimive vzorce, po sredi rišejo črto, drugi ribjo kost, pred vrati pa velike kamnite plašče služijo kot predpražniki, ki naznanjajo prehod z javne površine v intimne koticke. Kamni so položeni na zemljo, mivko, ali fino peščeno podlago. Stiki med posameznimi kamni so minimalni in zapolnjeni le z mivko. To je omogočalo nemoten odtok deževnice, v slučaju popravit pa je bilo možno posamezne kamne brez težav dvigniti in jih zamenjati z novimi.

Kamniti predpražniki spominjajo stanovalce na preteklost. Nekoč davno so jih položile roke prednikov, zlizani so od stopinj številnih generacij, robove je zgladila voda, z železom obiti podplati, kopita osličkov in kolesa vozov.

Piran je, tako pravijo, kulturni spomenik, torej je tudi tlak kulturni spomenik. Zato ni jasno, zakaj ga ob raznih gradbenih delih izkopljejo in nove tanjše plošče položijo na armirano betonsko ploščo, fuge pa zalijejo z betonom. Stari tlak celo prekrijejo z asfaltom. Na obnovljenih uličnih tleh je umazanija bolj vidna - zamaščena so in prepleljena z žvečilkami. Nove plošče se kmalu začnejo krušiti, pokati in drobiti. Njihova površina je drugače obdelana, zato spreminja ambientalno podobo mesta, to pa predstavlja likovno in materialno tehnično degradacijo zgodovinskega mesta.

Stari tlak v ulicah, ki še niso doživele obnove, je lepši in zdržal bo še nekaj stoletij, če ga ne bo kdo izpulil. Pred leti so »urejali« Marxovo ulico. Prebivalca je rotila delavce, naj ji pustijo ploščo pred vhodom v njeno hišo. Še drugi so se ji pridružili in se jezili. Ni pomagalo. Komanda je padla, papirji so bili podpisani in stari tlak je frčal kot zobje iz starih čeljusti. Naročnik – Občina Piran s takim početjem siromaši kulturni spomenik. Dragocene urbano arhitekturne elemente, ki imajo visoko vrednost, izvajalec zamenjuje z elementi, ki so neznatni, ceneni in cenejši, imajo krajšo življenjsko dobo in hrkati prekomerno potrošijo denar davkoplačevalcev.

Kako bi ustavili to uničevanje kulturnega spomenika? Morda bi meščani zahtevali vrnitev starega tlaka. Potem bi vsaj ne uničevali drugih ulic. Le kje so sedaj stari kamni? Morda na dvorišču kakšnega imenitneža? Zahtevati in poklicati moramo vse odgovorne, da za svoja negativna dejanja osebno odgovarjajo, kajti potrošili so ogromno denarja za nekaj, kar ni opravičljivo, in storili izjemno škodo Piranu, Pirančanom, Istri, državi in skupnemu evropskemu kulturnemu prostoru.

Nada Kozina, Amalia Petronio in Valter Pikel, člani nove civilne iniciative v Piranu

Četrto stoletje organiziranega smučanja v Portorožu

SMUČATI Z UŽITKOM

Smučanje na našem koncu seveda ni šport številka ena, je pa v zimskem času med športniki in rekreativci gotovo ena najbolj priljubljenih športnih zvrsti. Zato je prav, da se znamo na smučanje pripraviti, da vemo, kje in kako pridobiti znanje in kako se vključiti v organizirano smučarstvo.

Vse se prične pri nas samih, pri našem kondicijskem stanju. Če nismo sistematično aktivni vsaj trikrat tedensko po poldrugo uro, je naše kondicijsko stanje za smučanje neprimerno, pa tudi nevarnost poškodb je zelo velika. Športno aktivni so veliko na boljšem.

Kako zastaviti aktivnosti preden gremo na sneg?

Najmanj dva meseca pred odhodom na smučanje bi morali biti vsaj trikrat tedensko aktivni. Še najbolje je kondicijo pridobivati z aerobnim in anaerobnim treningom. Najlažji in najcenejši način aerobne vadbe je tek v naravi (kombiniran s hojo in pospeševanji), dopolnilno pa je treba delati tudi za moč in gibljivost (fitnes, aerobika...). Vsi, ki se že ukvarjajo s športom, pa morajo samo dobro premisliti ali pri svoji športni dejavnosti obremenjujejo tudi mišične skupine, ki jih potrebujejo pri smučanju. Če jih ne, morajo kaj postoriti, da jih na smučanje pripravijo. Kljub vsem pripravam pa se specifična smučarska kondicija pridobi zgolj s smučanjem. Za tiste brez kondicije bo to nekoliko boleče, tisti s kondicijo pa bodo zgolj čutili, da so aktivni nekoliko drugače kot sicer.

športna prehrana, preskrbljenost organizma z vodo (ne z alkoholom!) tudi v času aktivnosti na snegu, pa minerali in masaža.

Koliko časa dnevno smučati?

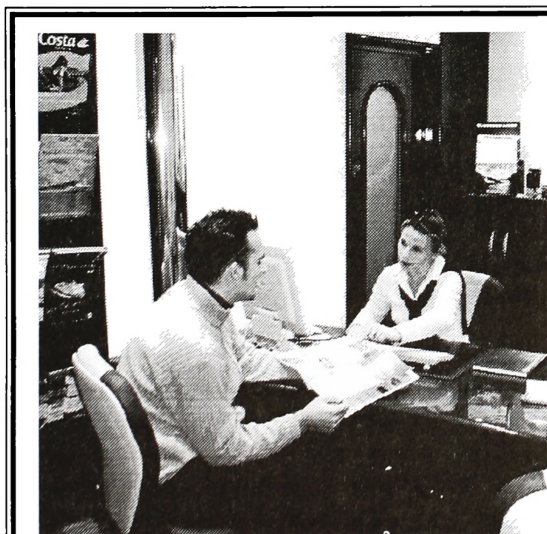
Dokler nadzorujete smučti! Ko smučti začnejo voditi vas, za ta dan prenehajte s smučanjem! Količino dnevne smučarije prilagajajte osebni počutju in razpoloženju, v nobenem primeru pa dejstvu, da ste kupili karto in jo je zato treba izkoristiti. Že po prvem dnevu boste dobili občutek o kondicijski pripravljenosti. Če boste čutili le povečan mišični tonus brez bolečin, ste zelo dobro pripravljene. Večje kot so bolečine, slabša je bila vaša priprava. A ne gre obupati, potrebno je samo primerno prilagoditi dolžino vadbe in aktivno postoriti kaj za regeneracijo (masaža, kopeli, kreme, sprehodi...). Značilno je, da se tretji dan smučarije skoraj pri vsakomur pojavi kriza. Kaže se kot povečana telesna bolečina ali občutek, da nam nič ne gre od rok in da smo vse pozabili. A to traja kvečjemu kak dan, zatem smo ponovno kot novi.

Kako ravnati, ko se v vsak nov dan zbudimo z novim počutjem

Kratka jutranja telovadba in ogrevanje pred pričetkom smučanja (kakšno, vam lahko pove vsak smučarski učitelj) je dobro izhodišče za manj boleč in varnejši pričetek dneva. Če so bolečine v mišicah velike, si je dobro pomagati z različnimi ogrevalnimi kremami. Vsekakor je prhanje ali še bolje topla kopel po smučanju izredno priporočljiv način za blaženje bolečin v mišicah (»muskelfibra«). Pomembna je

Pridobivanje smučarskega znanja

Nesporna je ugotovitev, da znanja ni nikoli preveč! Izboljšuje se oprema, menjuje se tehnika, napredujejo naši znanci, torej moramo razvoju slediti tudi mi. Nemogoče je, da ne bi izkoristili novih smučti s poudarjenim stranskim lokom (carving), če z njimi lahko smučamo lažje in z manj napora. Prehod na nove smučti s staro tehniko ne prinese takoj željenega rezultata. Treba se je naučiti nekaterih

CRUISE & FERRY CENTER TURISTIČNA AGENCIJA

Specialisti za križarjenja in vse vrste prevozov: Trajektni, letalski in železniški.
Počitnice in hoteli po vsem svetu.

Ekskluzivno zastopamo naslednje družbe:

Costa Crociere, MSC Crociere, Louis Cruises, Royal Caribbean & Celebrity Cruises, Carnival, Princess, Cunard, Minoan Lines, Superfast & BSF, G&A, Anek, GNV, Corsica & Sardinia Ferries, Moby Lines, Jadrolinija, Tirrenia, SNAV, SEM, P&O, Viking, Trenitalia, Britrail, Amtrak, Finnrail, ...

Cruise & Ferry Center, Obrtna cona - Liminjanska 94b, Lucija
Pričakujemo vas od 10.00 - 18.00 ure.

Pokličite: (05) 67 10 777

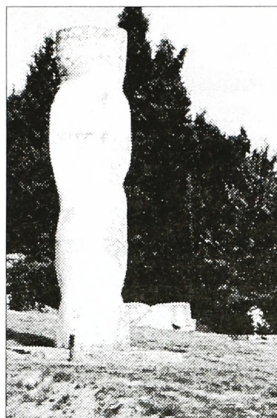
www.cruise-ferry-center.com

Spoštovana gospa Vojka Štular, piranska županja,

V Žurnalu sem prebral vest, da odhajate v pokoj, da boste od prvega januarja županovali neprofesionalno, da bo delo v Piranu potekalo nemoteno in da se bo nadaljevalo z odkupi zemljišč neposredno ob morski obali. Glede na poudarek odkupovanja zemljišč ob morski obali, se mi je vsilila misel o nerešenem vprašanju, ki je eksistenčnega pomena za Formo vivo. Mislim na del naravnega parka s stolpom na skrajnem obrežnem delu polotoka Seča, ki ga je pred tridesetimi leti, v sumljivih okoliščinah, neupoštevaje družbeni interes, uspel kupiti zasebnik in so bila vsa kasnejša prizadevanja razlastitve v korist Forme vive neuspešna. Ta odtujitev prostora, ki smo ga dotlej lahko uporabljali v času delovanja simpozijev (tam so bile načrtno dokončno postavljene izbrane skulpture), ni bila samo izguba javnega prostora in motnja programa Forme vive, prizadela je predvsem tiste kiparje, katerih skulpture so ostale za žično ograjo in niso bile več dosegljive občinstvu. Še več, teh skulptur ni nihče več vzdrževal, dve od njih sta zato padli in sta močno poškodovani, da ne rečem uničeni. Kdo je kriv za to in kdo bo poravnal storjeno škodo? Ali izsiljujemo osebne tožbe prizadetih kiparjev ali oškodovane ustanove? Zanimivo je to, da so bila vsa urgiranja in časopisne polemike okoli tega brez konkretnega odziva merodajnih! Bo nazadnje padla krivda na še neurejen status Forma vive, ki brez formalnega vodstva že petnajst let čaka na uradno rešitev?

Bolj kot doma, je Forma viva poznana po svetu kot zgledna institucija, ki edina med stotinami simpozijev na planetu, deluje kontinuirano vse od ustanovitve, s sodelovanjem izbranih kiparjev z vsega sveta. Ustvarjen je fond s preko 150 kamnitih skulptur, postavljenih v spomeniško zaščitenem razstavišču na prostem na polotoku Seča, deloma v urbanih središčih od Pirana do Kopra. Daljnoročna

vizija je oplemeniti celotno slovensko obalo in jo spremeniti v edinstveno mediteransko kulturno pokrajino. V stolpu, v katerem smo gostovali v času prvih simpozijev, vse do preprodaje, je Forma viva predvidevala organizirati dokumentarno - informacijski oddelek s knjižnico, tam bi bile tudi občasne manjše razstave in upravni sedež. Aktualna je postala zamisel o mednarodnem centru, kjer bi se zbirali dokumenti o delovanju simpozijev kiparjev vsega sveta, urejevala in izdajala bi

se večjezična revija, nekakšen rezime informacij s kiparskih prizorišč tega skoraj petdeset letnega gibanja kiparjev, ki je skozi stotine mednarodnih simpozijev preplaval vse kontinente, skratka informativni bilten, ki bi povezoval kiparje vsega sveta. Danes, v času novodobnega splošnega povezovanja, je pričakovati vsestransko podporo merodajnih ustanov Evropske zveze, saj so take akcije dokazano produktivne in se zelo ujemajo s proklamiranim duhom. Podpora zamisli o centru prihaja tudi iz St. Margarethen na Gradiščanskem v Avstriji, iz zibelke simpozijev. Konkretno sodelovanje pa sta najavila tudi dva kiparska centra iz Pariza in Tokia, ki sta že preizkusila nekatere dejavnosti v tej smeri. Stvari so zrele za akcijo!

Z odločitvami ne kaže čakati. Stalno zamujanje ne more pripeljati do željenih rezultatov v tem trdem boju za preživetje. Odkrivati moramo prave vrednote in se zavedati dragocenega, z naravnimi lepotami obdarenega prostora v katerem živimo. Prostora, ki ponuja veliko, a je hkrati tudi bolj občutljiv.

Vse tri obalne občine, ustanoviteljice Forme vive, ki – kot je razvidno iz njihovih programov - nikakor ne uspejo zadovoljivo vključiti atraktivnost kiparskih simpozijev v sklop kulturnih dogajanj, niti za potrebe turističnega gospodarstva, pozabljajo celo, da so dolžne zagotoviti delovne pogoje za nemoten razvoj ustanove, ki je s svojimi rezultati dokazala uspešnost. Še posebej se moramo zavedati, da je projekt, zaradi udeležbe tujih kiparjev, izpostavljen mednarodni kritiki. Zanemarjeno povezovanje z ostalim svetom otežuje izvajanje programa na način, ki ga sodobna javnost želi in pričakuje. Obenem ne znamo izkoristiti obstoječe finančne možnosti, ki jih ponuja mednarodna organiziranost.

Če bi rešili omenjena vprašanja - od ureditve statusa Forme vive do zagotovitve pogojev za kakovostno delovanje simpozijev, vzdrževanja skulptur in razstavišča, ustanovitve mednarodnega informativnega centra - sodi k ugodnemu razpletu tudi že dolgo pričakovana ureditev namembnosti razstavišnega prostora s stolpom. Ta sramotni primer odtujitve spomeniško zaščitenega prostora javnosti, bi moral biti rešen že zdavnaj. Samo nekaj pozitivne energije je treba zbrati in uporabiti!

Veliko uspehov pri nadaljnjem delu želim,

Janez Lenassi

NEGA NOG NA DOMU

NIMATE ČASA ALI PREVOZA?

(medicinska pedikura, striženje nohtov, otiščanci, kurja očesa, trda koža, vraščeni nohti, boleče noge...)

primerno za diabetike in nepokretne osebe

STROKOVNO OSKRIBIMO
NA VAŠEM DOMU

Vinčec Karim

s.p. zdr. tehnik pediker
TEL. 031/ 851-242

Portorožan št. 6/ 2004

IMPERIJ VRAČA UDAREC

Očitki, ki jih je zapisal Marko Zorman v besedilu z naslovom Imperij vrača udarec trem novinarjem treh povsem samostojnih in med seboj nepovezanih novinarskih hiš, nimajo nobene zveze z resničnostjo. Na takšne očitke običajno nima nobenega smisla odgovarjati, saj je "novinarska" "politika" takšnega prispevka očitna sama po sebi. Menimo, da bi morali imeti Portorožani pravico do veliko boljših informacij.

S spoštovanjem, **Boris Šuligoj - Delo, Danica Cmrečnjak - Dnevnik, Tomaž Kovač - Primorske novice**

POKLIČITE DRUŠTVO ZA DOBROBIT ŽIVALI

V Izoli že dve leti deluje društvo za dobrobit živali, ki skrbi za nabolj množično populacijo zapuščenih in odvrženih živali - muce. Obalne lokalne skupnosti že nekaj let financirajo sterilizacijo muc. S tem se preprečuje razmnoževanje. V izolski in koprski občini so v zadnjih dveh letih sterilizirali med 200 in 300 muc. Društveni člani za muce redno skrbijo in jih redno hranijo. Zato so zdrave in okolici v okras. Vse dobrosrčne ljudi, ki hranijo muce ali kakorkoli skrbijo zanje, prosijo, da se oglasijo, da bi s skupnimi močmi preprečili nenadzorovano razmnoževanje teh ubogih, od krutih ljudi zavrženih živali. »Pokažimo svojo kulturo in človečnost ter naredimo okolje prijazno ljudem in živalim!« pravijo v društvu. Dosegljivi so na telefonski številki: 051/ 351-791 (dopolodne in zvečer po 19.uri).

Možina iz Portoroža je mama treh otrok in se je odločila, da bo posvojila še enega na daljavo. »Že od malega se me najbolj dotakne trpljenje otroka. Ko pušiš, da se te dotakne bolečina, prideš v stik s samim seboj in odprejo se novi pogledi. Bolečina te pripelje do delov sebe, ki so več od tega, kar živiš vsak dan. Ko sem nekoč bila v preizkušnji, sem brala članek podjetnice **Rože Petaros** iz Pobege, kjer je pisala o botrstvu. Bila je v Afriki in kar je videla, jo je pretreslo. Presunila me je njena misel, kako gremo velikokrat na dan na kavo in damo za to 200 tolarjev, ki bi nekemu tam daleč pomenili preživetje. Takrat sem začutila, da moram tudi jaz nekaj narediti. Otroci vendar pomenijo radost in življenje! Če je radost, ki je bistvo življenja, prizadeta, je to zame zanikanje življenja! S tem drobnim dejanjem pomagaš vsem, saj smo eno človeštvo, družni nas ista narava, ni ločenosti, iste potrebe imamo, da ljubimo in smo ljubljene, da spoštujemo in smo spoštovani, da smo to, kar smo. Najlepši občutek pri botrstvu je, ko se mi zazdi, da je to tkanje posebnih vezi, stikov med ljudmi. Čutim, da sem v stiku z mojo punčko iz Braziliije. Tako se ustvarja mreža odnosov, kjer ni ovir ne glede na razdalje, jezik, tradicijo, kulturo... stiki so.«

In že zaneseno nadaljuje svoje razmišljanje: »Ko tem otrokom pomagaš, da končajo šolo, jim daš upanje za prihodnost in predvsem zaupanje v življenje. Življenje je vendar dar, dragoceno je in poskrbelo bo za njih. Življenje bo našlo način, da zanje poskrbi.« Njena sogovornica pa doda: »Saj rečejo, da Bog otroke varuje!«

Tudi svojim trem otrokom želi Vijolica dati zgled, kako lahko v življenju poskrbimo tudi za druge, ne le zase in za svojo ožjo družino. Želi, da bi se vsi zbudili iz ozkega okvira vsakdanjosti, v katerem živimo; da bi nehali nergati, kakšen je ta svet in bi se raje ozrli naokrog ter se vprašali, kaj lahko sami naredimo. »Vsak od nas lahko kaj spremeni!«, pravi Vijolica in svoje misli podkrepi z izrekom francoskega duhovnega pisatelja **M. Quoista**: »Če želiš biti srečen, dajaj in ne glej na plačilo!«

Pogovarjala se je Špela Pahor

Ustava RS, 72. člen: Vsakdo ima pravico do zdravega življenjskega okolja. Država skrbi za zdravo življenjsko okolje. V ta namen zakon določa pogoje in načine za opravljanje gospodarskih in drugih dejavnosti.

»Bogati smo toliko, kolikor dajemo; revni pa toliko, kolikor odrekamo drugim in kolikor hočemo zase.«

(Ana Svečina)

Zakaj darovati Rdečemu križu?

Rdeči križ Slovenije je najstarejša humanitarna organizacija v Sloveniji z bogato tradicijo, katere začetki segajo v leto 1863. Preživela je nekaj vzponov in padcev in si pridobila dragocene izkušnje. Te so danes vodilo za jasno in pregledno delo organizacije, ki deluje zato, da pomaga ogroženim. Na podlagi priporočil računskega sodišča, ki je nedavno opravilo revizijo njihovega poslovanja, je RKS izboljšal pregled in vpeljal dodatni notranji nadzor nad poslovanjem sedeža in območnih združenj. RKS vseskozi nemoteno zagotavlja osnovno eksistenčno pomoč ob nesrečah tako doma in v tujini. Poleg tega izvaja naloge in programe, ki bistveno pripomorejo k urejenosti države, sistemu zaščite in reševanja ter samozadostnosti preskrbe s krvjo.

Temeljna načela humanosti

RK deluje v skladu s temeljnimi načeli, kot so: humanost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost, univerzalnost. Pomaga vsem pomoči potrebnim ne glede na vero, pripadnost in politično ali drugo prepričanje. Poslanstvo Mednarodne federacije društev Rdečega križa ter Rdečega polmeseca in s tem Rdečega križa Slovenije je z močjo humanosti izboljšati kakovost življenja ranljivih ljudi.

Naloge Rdečega križa Slovenije so začrtane

- Rdeči križ Slovenije bo tudi v prihodnje:
- v lokalnih okoljih spremljal življenje ljudi in se aktivno odzival na pojave stiske in nemoči, posameznikov in skupin, kot so otroci in starejši;
 - zagotavljal bo spoštovanje človeka in nagovarjal ljudi, da delijo svoje blagostanje z nemočnimi ljudmi in ljudmi v stiski;
 - v organizaciji in med ljudmi bo spodbujal in gradil čut za solidarnost in razumevanje stiske soljudi;
 - spodbujal in širil bo vrednote zdravja in zdravega življenja;
 - uvajal bo načrtno izobraževanje in uspo-

sabljanje za izvajanje poslanstva in nalog - znanja za delovanje in upravljanje humanitarnih organizacij.

Namen zbiranja pomoči

Poglavitni namen zbiranja pomoči, pristo- voljnih denarnih prispevkov in različnih oblik materialnih pomoči, je zagotavljanje osnovne materialne pomoči eksistenčno ogroženim posameznikom in družinam. Zbiramo hrano, higienske pripomočke, oblačila, obutev, nastanitveno opremo.

Poleg navedenega zbiramo pomoč tudi za letovanje otrok iz revnejših okolij, za obnovo Mladinskega zdravilišča in letovišča Rdečega križa Slovenije Debeli rtič ter ob naravnih nesrečah, ki prizadenejo Slovenijo in druge druge države.

Akcija pomoči v JV Aziji

RKS za prizadeta področja JV Azije v skladu s trenutnimi potrebami nadaljuje zgolj z zbiranjem denarnih prispevkov. Niti v bližnji prihodnosti ne načrtuje zbiranja materialne pomoči. Doslej zbrana finančna pomoč je že nakazana na račun krovnih mednarodnih organizacij RK s sedežem v Ženevi. To je najboljši način, da se žrtvam cunamijskega zagotovi tista vrsta pomoči, ki jo najbolj potrebujejo. Prevečkrat se je dogajalo, da v dobri veri mnogi pošiljajo materialno pomoč, ki jo prizadeti ne potrebujejo. Škoda na prizadetih področjih je izjemno velika, posledice še dolgo ne bodo odpravljene. Rdeči križ Slovenije prosi vse ljudi dobre volje, da darujejo na transakcijski račun NLB: 02922 – 0019831742, sklic: 4014, s pripisom »Potres JV Azija«.

Darujete lahko tudi preko sporočil SMS (Mobitel in Simobil); darovani znesek enkratnega sporočila je 230 tolarjev! Ključna beseda je CUNAMI, številka pa 1919!

Poleg tega so v nekaterih živilskih trgovinah (največ jih je Mercatorjevih) nameščene skrinjice za zbiranje prostovoljnih prispevkov (»marsovkici ali gobice«).

Vsem darovalcem iskrena hvala !

(VK)

S prostorom se ravna stihijsko, nepremišljeno, po načelih prostaškega liberalizma, s čimer se državljanje izpostavlja najrazličnejšim oblikam prostorskega terorja in onesnaževanja, prostor sam pa dolgoročno razvrednotenju.

Ana Ašič, DELO 1997

* Zahvala donatorjem

Hvala vsem tistim ljudem na svetu, ki so vedno za deset odstotkov prijaznejši, kot je treba. To je v resnici tisto, zaradi česar se svet vrti.

Helen Exley

S temi besedami se želimo zahvaliti donatorjem, ki so našim otrokom polepšali praznični december: **občinama Piran in Koper, Zvezi gluhih in naglušnih Ljubljana, Banki Koper, Založbi Debora Ljubljana, Marini Portorož, Mladinski knjigi Ljubljana, Sidarti Ljubljana, RTV Ljubljana in Mercatorju, Društvu UNICEF Slovenija** ter gospe **Mojci Tavčar Pasar** in gospodu **Ivanu Kisovcu**.

Učenci in kolektiv Centra za korekcijo sluha in govora Portorož

* Novoletno darilo Banke Koper

Vodja piranske poslovne enote Banke Koper d.d. gospa Miljana Troha je predsednici **Društva invalidov občine Piran** gospe **Hildi Vuga** izročila novoletno darilo – ček za 500.000 tolarjev. Društvo

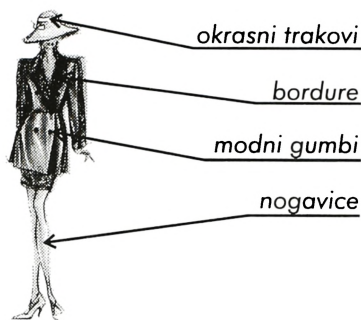

bo denar namenilo v humanitarne namene - za svoje člane, delovne invalide. V Banki Koper so se odločili, da del denarja, namenjenega za poslovna novoletna darila, dodelijo humanitarnim organizacijam. Največjo pozornost so letos posvetili otrokom in mladostnikom v stiski. Ker pa je Banka Koper sestavni del našega okolja, se je z razumevanjem odzvala željam DI občine Piran. Pri izvajanju socialnih programov je ta prispevek nadvse dobrodošel za društvo. Navzoči člani društvenih organov so bili nad potezo bankirjev navdušeni. Predsednica društva je predstavnici Banke Koper predstavila 21-letno delo in pomen društva v občinskem, regionalnem in nacionalnem merilu. Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je leta 2003 društvu dodelilo status invalidske organizacije. Danes društvo šteje nad 5000 članov, od tega jih je sedemdeset starejših od 80 let. Vsi si želijo čimprejšnje izgradnje doma za starejše občane v Luciji. Sprašujejo se, kdaj se bodo uresničile predvolilne obljube. Čas beži, življenje teče dalje, včasih hitro, včasih počasi in lenobno. Toka življenja pa ne moremo zastaviti. Poklicani bi zato morali »hitreje« razmišljati tudi o invalidski populaciji. (J.S.)

» Več kot čistilnica «

- kemična čistilnica
- šiviljska popravila
- vse za šivanje
- nogavice *Levante* in MURA

Liminjanska 78 - Športna dvorana Lucija
tel.: 05/677-97-90

Slaščičarna dobrih slaščic

MIGNON

v Portorožu
in pekarna z butikom slaščic

v Luciji vas pričakujeta
s svojimi izbranimi dobrotami.

BOTRCE

Posvojitve na daljavo je v sosednji Italiji že nekaj let zelo znana in razširjena oblika pomoči otrokom iz revnejših dežel. S tem se ukvarjajo različne nevladne organizacije, centri za razvoj tretjega sveta in misijonske pisarne. Klici na pomoč se pri sosedih pojavljajo med televizijskimi reklamami, o posvojitvah na daljavo lahko poslušamo po italijanskem radiu ali beremo v njihovih časopisih.

Pri nas za posvojitve na daljavo skrbijo v Misijonskem središču, z njimi pa se ukvarjajo tudi v **društvu za podporo Tibetu** in drugod. Tako imajo mnogi med nami posvojene otročke vsepovsod po svetu: v Braziliji, Kongu, Zambiji, v Tibetu, pa tudi v republikah bivše Jugoslavije in drugje. Z mesečnim prispevkom botri in botrce tem revnim otrokom omogočijo solanje, večkrat pa le preživetje. Vsi, ki se vključijo v projekt botrstva, želijo otrokom pomagati, da si bodo znali nekoč sami ustvariti lepšo prihodnost. Je posvojiti otroka na daljavo sreča? O tem pripovedujejo nekatere botrce iz piranske občine.

»Prvič sem se o botrstvu pogovarjala s prijateljico. Prej o tem nisem vedela nič, potem pa sem se navdušila«, pripoveduje gospa iz Lucije, ki je želela ostati neimenovana. »Na tem svetu živi ena četrtnina ljudi v izobilju, tri četrtnine ljudi pa je revnih. Nimajo ne vode, ne hrane, morda je pri njih vojna. To ni pravično. Mi, ki smo bolj srečni, bi se morali zavedati, da imamo preveč in da moramo deliti! Ne moremo samo poslušati, kaj vse se po svetu dogaja, tudi ukrepati moramo! Ena vrsta pomoči je, ko pomagamo vsakemu človeku. Sama sem želela pomagati predvsem otrokom. Botrstvo je zame stik z našimi brati, ki potrebujejo pomoč. Kar damo, je za nas malo, a zanje pomeni veliko! Vesela sem, da sem botra in dokler bom lahko, bom s tem nadaljevala.«

Pokaže fotografiji dveh zambijskih otrok, malo starejše deklice **Juliet** in malega srmežljivega **Staine** iz Zambije. Nimata staršev, le veliko bratov in sestra. »Poglejte, kakšen nasmeh!«, se razneži ob fotografiji malega dečka. »Kar naredim, je le kapljica. A mnogo

mного kapljic... je že morje. Tako pravi **Mati Tereza**. Ljudje bi morali vedeti, da obstaja tudi ta možnost, da lahko pomagajo.«

Mlajša žena iz Pirana, ki je tudi sama mama in je posvojila dečka **Sandovala** v skupnosti Cenacolo v Braziliji, pripoveduje: »Iz časopisov in televizije vem, kako težko živijo otroci v tej deželi. Zapuščeni od vseh živijo na ulicah, pod mostovi si postiljajo s kartoni. Kradejo, ker so lačni, neprestano so na begu pred policijo in izprijenimi odraslimi, ki te otroke, posebno deklice, zlorabljajo za

svoje sprevržene spolne užitke. Odrasli jih lovijo in pohabijo ali celo umorijo tudi zaradi telesnih organov, namenjenih za transplantacijo. Ali pa jih pobijajo kar tako, za zabavo, da bi »očistili« ulice. Ko sem to videla, sem se odločila za posvojitve na daljavo. Tu imajo otroci na voljo prav vse možnosti, a jih mnogi ne izkoristijo. Vsega imajo preveč in leni so. Raje se potepajo, kadijo in pijejo, kot da bi kaj delali. Odločila sem se, da dam možnost nekemu, ki se želi učiti in ima voljo iz sebe nekaj narediti.«

In res, v letnem poročilu, ki ga je prejela skupaj z novoletno cestitko, piše, da je njen Sandoval že v prvem letniku srednje splošne šole, da je prizadeven in si želi nadaljevati solanje na univerzi. Mlada žena nato nadaljuje: »Saj so vendar vsi otroci tega sveta naši otroci! Niso naši samo tisti, ki smo jih rodile in ki rasejo v naši družini. Se

žival vzame tujega mladiča in ga doji! Vsem bi priporočila posvojitve na daljavo. Saj ni važno, ali to traja eno leto ali deset let. Če kdo ne zmore več, se bo vedno našel kdo, ki bo nadaljeval z botrstvom. Veliko je ljudi, ki bi radi pomagali. In vsak se lahko vedno dogovori s kom drugim in skupaj posvojita enega otroka.«

Nato doda: »Veš, včasih se mi zdi življenje v naši družbi tako nesmiselno, tako malenkostno. Služba, prepri s sosedi, težave doma. Takrat razmišljam, če sem se rodila zato, da se ukvarjam s takimi neumnostmi. In začutim močno željo, da bi vse pustila in šla. Šla bi v misijon ali kamorkoli, kjer bi lahko pomagala in vedela, da ima moje delo smisel in da sem nekoga osrečila.«

»Dober dan. Ime mi je **Marcos**, imam 12 let. Živim v skupnosti Cenacolo blizu Sao Paola. Obiskujem osnovno šolo. Tu je 56 otrok in živimo v petih hišah. V vsaki hiši je po en prostovoljec ali prostovoljka ali pa mož in žena skupaj. Tu živim že tri leta. Hvala za vse.« Tako se je v svojem prvem pisemcu predstavil deček, ki sta ga na daljavo posvojili **Ida iz Pirana** in njena prijateljica **Alenka iz Izole**. Ida se je za botrstvo odločila, ko je v časopisu brala o najmlajši, devet let stari botrci iz Kopra, ki je s svojo žepnino pomagala revnemu otroku. »Marcos je k nam prišel pred dvema letoma, prav na rojstni dan moje mame. Je sirota brez staršev in obiskuje šolo s prilagojenim programom. Je prijazen, dober in vesele narave. Vsakih nekaj mesecev dobim poročilo iz misijona, Marcos pa priloži pisemce in risbico. S hčerko za praznike skupaj narediva voščilnico in mi piševa.« Pokaže sliko temnopoltega dečka z blagimi očmi in nasmejanim obrazkom ter pisemca in risbice, ki jih posilja. Pisma so napisana v portugalscini, sodelavci misijona pa jih potem prevedejo v slovenski jezik. Marcos piše: »Draga botra. V avgustu smo se igrali igrice **Iz teme v svetlobo**. Vsi otroci smo sodelovali. Bila je lepo. Igral sem angela, ki je bil poslan od Boga, da pomaga otrokom. Tu je zdaj zima in mi imamo šolske počitnice. Igramo se in se učimo.« Ida svojo pripoved zaključuje: »To je poseben občutek, ko veš, da nekemu omogočis solanje. Veš, da si naredil nekaj dobrega. Ko dobis slike in pisma tudi veš, da je sedenar v prave roke.«

in nadaljevanje na 25. strani

LUMA ŠPORT

TRGOVINA in SERVIS KOLES

Zimska oblačila za kolesarje

PORTOROŽ-LUCJA, Obala 127 (v križišču)

URNIK: vsak dan od 9. do 12. in od 15. do 19.

sobota od 9. do 12.

Tel.: 05 677 10 70

e-mail: lucmag@siol.net

Spletna stran: www.lumahrvin.si

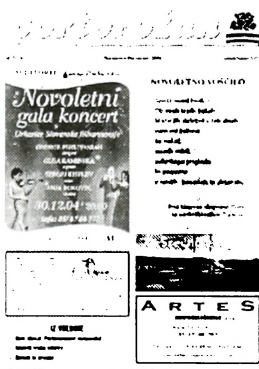
OBSESIVNA LJUBEZEN

Ko je na začetku lanskega poletja za območje portoroške krajevne skupnosti Občina Piran naenkrat javno razgrnila kar štiri lokacijske načrte (pravzaprav pet, kajti marina deloma sega tudi v Portorož, zagotovo pa njena dejavnost močno vpliva na akvatorij Portoroškega zaliva), je krajevni svet ustanovil domači javnost zdaj že znano komisijo za prostor, da bi prostorske akte strokovno proučila, ovrednotila predlagane spremembe in morebiti predlagala tudi kakšno drugačno rešitev, ki bi upoštevala naj sodobnejša spoznanja o trajnostnem razvoju. Medtem ko nekateri v delovanju komisije vidijo največjega krivca za odločitev piranske županje, ki je z dnevnega reda že sklicane lanske oktobrske seje občinskega sveta umaknila tako rekoč vse, kot jih je sama imenovala, družbeno škodljive načrte (ostal je le načrt za stari hotel Palace, pa še tega je treba krepko popraviti), pa ji drugi – nasprotno – za to pripisujejo največ zaslug, odvisno pač s katerega interesnega zornega kota kdo gleda na zadevo. Komisija kot civilna iniciativa seveda ne sprejema ali zavrača prostorskih aktov, to je v rokah lokalne oblasti, županje in članov sveta piranske občine, zagotovo pa je naredila največ, da je, strokovno podkrepljeno, najširšo javnost opozorila na škodljivost nekaterih rešitev v predlaganih načrtih ter odločno izpostavila, da je prostor v piranski občini preveč dragocena dobrina, da bi ga prepustili slabo premišljeni, skorajda divji pozidavi.

Zaradi svojih stališč, neobremenjenimi z gmotnimi ali partikularnimi interesi, pa so posamezni člani komisije po umiku spornih lokacijskih načrtov izmenično kmalu postali tarča bodisi snubljenja, da prestopijo na drugo stran, oziroma spremenijo svoje mnenje, bodisi so se jih lotili s sofisticiranimi prijemi pritiska, z grožnjami, predvsem javnega blatenja ali posmehovanja preko množičnih občil. Tako je, denimo, enega od članov portoroške komisije, sicer arhitekta, kmalu po javni predstavitvi njenih stališč lani poleti, investitor uspel zvabiti za strokovnega svetovalca v svojih vrstah. Po jesenski seji občinskega sveta pa mu je svojo ekipo uspelo okrepiti še z drugim arhitektom, do tedaj članom civilne iniciative v Portorožu. Ne moremo, da ne bi izpostavili, da je takšno pridobivanje članov komisije ne nazadnje tudi nehote priznanje tudi sami komisiji. Oba njena zdaj že bivša člana sta o svojem novem položaju pošteno, takoj obvestila tako komisijo kot portoroški svet krajevne skupnosti, pri katerem deluje. Prestop je seveda svobodna volja in posledica presoje posameznika, zato v tem preostali člani komisije niso videli ničesar spornega. Menili pa so, da zaradi tako imenovanega konflikta interesov, ne morejo več neobremenjeno sodelovati v komisiji. Investitor se je tako nemara znašel pred nehotenim paradoksom, ker od nove

kadrovske okrepitve ni imel takšne koristi, kakršne se je sprva nadejal, saj njegova nova svetovalca prav zaradi konflikta interesov nista več mogla sodelovati v komisiji in vplivati na njene odločitve.

Enega od ključnih članov komisije, ki se ni pustil premamiti snubljenju investitorjev, pa je čakal drugačen prijem, uglašena diskreditiranja v množičnih medijih, češ da je odgovoren za črno gradnjo svoje bivše žene, o čemer smo pisali v prejšnjem Portorožanu.

lagani načrti obnove. Resnici na ljubo pa je nujno treba povedati, da se je pred tem med predstavniki investitorja in komisijo vzpostavilo tvorno sodelovanje, kot so skupni delovni sestanki, neposredni stiki, izmenjava mnenj in pogledov na predlagane rešitve, na dolgoročne posledice ipd. Zakaj in komu se je torej zdelo takšno preteče svarilo potrebno, ostaja skrivnost in prav za prav nerazumno, toda dejstvo je, da je bilo.

D r u g i m s o začeli filigransko vrtati po njihovi preteklosti in jim začeli iskati okostnjake v omarah, kot bi jim filistrsko šlo za interese družbene skupnosti, v resnici pa predvsem za to, da jih javno osramotijo, jih dajo na vešala in tako onemogočijo, da bi še naprej javno delovali. Hotenje je bilo torej, da se jim v končni fazi dejansko odvzame pravica do demokratičnega sodelovanja v javnih zadevah. Pred skupno sejo portoroške komisije ter krajevnega sveta, ko je bila predvidena obravnava pripomb ko novemu predlogu obnove starega hotela Palace, je predsednica sveta, hkrati tudi članica komisije, posredno prejela svarilo, ces da se bodo spravili na njo in njeno družino, ce ne bodo sprejeti zadnji pred-

lagani načrti obnove. Resnici na ljubo pa je nujno treba povedati, da se je pred tem med predstavniki investitorja in komisijo vzpostavilo tvorno sodelovanje, kot so skupni delovni sestanki, neposredni stiki, izmenjava mnenj in pogledov na predlagane rešitve, na dolgoročne posledice ipd. Zakaj in komu se je torej zdelo takšno preteče svarilo potrebno, ostaja skrivnost in prav za prav nerazumno, toda dejstvo je, da je bilo.

Namesto prefinjenosti intelekta, poulična robotost

Je bilo potem naključje, da se je v *Delu* letošnjega 14. januarja, v tako rekoč zasebni rubriki *Brodet s škarpeno*, Boris Šuligoj v priletnem, gostilniškem stilu lotil dveh članov komisije (eden je pisec teh vrstic)? Po njegovem mnenju najbrž »duhovito« se večkrat poigra z imenom predsednice portoroškega sveta ter članice komisije, tako da uporabi ime dandanes najbolj razvpitega svetovnega hudodelca **Osame bin Ladna**, ter jo prekrsti v **Osama bin Nada**, s čemer je Delovo uredništvo dopustilo »širjenje prostora robotosti medsebojnih odnosov«, če naj citiramo kar raziskovalca medijskega jezika, dr. **Toma Korošca**. Pa naj nadaljujemo z njegovimi besedami: »javna raba besed, ki žalijo, čisto vseeno koga, zastruplja duhovni prostor, ki ga v nemajhnini meri gradi ravno publicistika, predvsem njena dnevnoportoročevalna dejavnost.« Delov dopisnik Šuligoj v svojih različnih novinarskih prispevkih nikoli ni hotel ali zmoget vsebinsko polemizirati s stalisci komisije, temveč rajši prezira eleganco intelekta ter uporablja nizkotne osebne žalitve, norčevanje, podcenjevanje ali diskreditiranje posameznih članov komisije. Tako je že v svojem prejšnjem pisanju clane portoroške iniciative poimenoval s slabsalnimi izrazi, kot so: »vaski posebnezi« ali »politikanti«. Zal se Šuligojev repertoar zaljvk se ne konča, temveč jih stopnjuje s seksualno obarvanimi vulgarizmi, kakršni krasijo samo se straniscne zidove

Tenn d.o.o. Portorož
Liminjanska 96
tel: 05/6778-300
fax: 05/6773-225

Servis in prodaja računalniške opreme

e-mail: info@ten.si http: www.ten.si

Spomenikom se med ljudmi pogosto pripisuje kak slabšalni pridevnik. Postavili naj bi jih zmagovalci na podstavke prejšnjih oblastnikov. V kratkem času slovenske samostojnosti je bilo večkrat slišati: glejmo raje naprej in ne ozirajmo se nazaj! Takšen nauk je napačen. Spomeniki so predvsem zgodovina in ne politika in ideologija. Zgodovina pa je naša najboljša učiteljica in le resnica o preteklosti nas lahko osvobaja in osrečuje ter varuje pred zmotami in zablodami. Zgodovine ne moremo spreminjati in jo moramo vzeti takšno kot je in se iz nje učiti. Spomeniki, ki bivajočim v njihovem okolju in občasnim obiskovalcem pomagajo ohranjati spomin na nekaj lepega in dragocenega kot sta denimo spomenika Prešernu ali Tartiniju, ne bodo nikoli nikomur v napoto in bodo trajno ostali tam, kamor so bili postavljeni. Ne bi pa bilo prav, da spomeniki diktatorjev še naprej ostajajo pred očmi tistih, pod katerimi so mnogi zelo trpeli.

Čas je najboljši sodnik

Najboljši sodnik je čas in vrednost sporočil, ki jih prinašajo spomeniki s seboj, narašča premo sorazmerno z njihovo starostjo. Šele takrat lahko razumemo, zakaj so za nas Brizinski spomeniki tako dragoceni in kako je dragoceno vse tisto, kar v svojih nedrih hrani mesto Piran. Vse, kar je kljubovalo zobu stoletnega časa, je vredno naše pozornosti in skrbi, da se pač ohrani tudi za naslednje rodove. Spomeniki nam pripovedujejo zgodbe o življenju naših prednikov, o takratni kulturi, o arhitekturi in o duhovnih stvaritvah tistega časa. To dediščino moramo imeti radi in jo varovati kot slike naših, morda že pokojnih staršev in kot hišo, v kateri smo se rodili in v njej preživeli otroštvo. To so naše korenine in naša osebna izkaznica. Če je ne bi imeli, ne bi niti vedeli, kdo smo. Narod, ki ne ljubi in ne varuje svoje zgodovinske dediščine, izgubi identiteto in lahko tudi preneha obstajati. Naša najdragocenejša zgodovinska in duhovna dediščina so zapisane slovenske besede v Brizinskih spomenikih, v Prešernovih verzih in drugje, ki neizbrisno pričajo o tem, da smo, kljub stoletnim pritiskom velikih sosedov, da nas potujčijo, tu bili in smo tu še danes.

Smo priplavali po juhi?

Sedaj smo tu, pred Evropo, ki je slovenščino sprejela kot enega od enakopravnih jezikov evropskih narodov. Mi pa jim gremo tja prepevat svojo pesem v angleškem jeziku! Cankar bi se zjokal, če bi nas slišal. Na pomanjkanje samozavesti nas je moral opozoriti celo papež ob obisku v Sloveniji, ko smo mu zapeli v angleškem jeziku. Za tiste lepe in milozvočne domače melodije, za polke in valčke, po katerih nas ceni in pozna velik del Evrope, pravimo, da sodijo tja nekam v stalo, na skedenj ali pod kozolec, češ da je to goveja glasba. Sedanja ultralevičarska civilna družba, ki je predvsem otrok minulih nedemokratskih časov, nam dopoveduje, da smo Slovenci ničvredno in najbolj ksenofobno ljudstvo na svetu, alergična je na vse, kar je pristno slo-

venskega. Nekateri sodobni z marksizmom prepojeni zgodovinarji nočejo ničesar vedeti o zgodovini Slovencev. Za njih Karantanija kot prva domovina Slovencev ne obstaja. Ker ni dokazov, da bi prišli izza Karpatov, naj bi kar tako od nekd priplavali po juhi. Vzgojeni so bili v duhu, pomembno je razredno in razredni internacionalizem, nacionalno pa je v napoto. Pred nedavnim preminuli zgodovinar Vlado Habjan ob teh okoliščinah ugotavlja, da bo

treba zgodovino Slovencev sele napisati. S to neljubo dediščino se bomo morali še spopasti, če želimo slovenstvo ohranjati tudi za prihodnje rodove.

Spomeniki živijo in lahko tudi umrejo

Največji spomenik, ki stoji tu pred nami, je mesto Piran. V svojih nagubanih dlaneh ima zapisano tisoletno zgodovino in lepoto Mediterana in Jadrana. Pisali so jo že stari Grki, Rimljani, Benecani, Turki, Germani, Italijani in Slovani. Dragocenosti in sporočil

iz njegove dolge in zelo pisane zgodovine je toliko, da z njimi postavlja pred nas veliko odgovornost. Mesto Piran je danes nekaj lepega in nanj smo lahko ponosni. S prenavo ulic, tlakov, fasad, streh in stanovanj se v mesto vrača nekdanji sijaj. Tartinijev trg je za obiskovalca, ki se prvič sreča z njim, pravo doživetje. Škoda je le, da tega trga nismo zmogli obnoviti v »enem kosu« in s čopičem enega umetnika. Pri varovanju tega in drugih spomenikov pa po mojem skromnem mnenju delamo tudi napake, ker zane-marjamo dejstvo, da so spomeniki bitja s telesom in dušo, ki v prostoru živijo in lahko v njem tudi umrejo. Ne moremo jih varovati samo s prepovedmi, temveč predvsem tako, da jim omogočimo živeti skupaj s prostorom okrog njih. Če bi se tega dovolj zavedali, bi mu že zdaj pre-skrbeli najboljšo zdravniko za zdravljenje aritmije srca, za čiščenje zamašenih in zamaščenih žil okrog srca in za bay pas operacije. Najbolj očiten znak za to, da se mestu zdravje vrača, pa bo vračanje vseh tistih vitalnih sil v mesto, ki so se v preteklih desetletjih izselile.

V zadnjih letih je velike medijske in naše pozornosti deležen simbol portoroškega turizma, hotel Palace, ki se po svoji estetiki in arhitekturi dviga visoko nad sodobno funkcionalno in dobičkonosno arhitekturo stekla, železa in plastike. V središču lokalne in slovenske javnosti pa je predvsem zato, ker je prepusčen na milost in nemilost zobu časa. Doslej so kar po vrsti propadali že mnogi poizkusi za njegovo revitalizacijo. Vsi, ki tako ali drugače že dolgo mešetarijo okrog njega, sporočajo javnosti svoje dobre namere o obnovitvi hotela. Vsi po vrsti v lokalni skupnosti, civilni javnosti in dosedanja potencialni investitorji pa že dolgo in predolgo lomastijo okrog njega še bolj nerodno kot slon v trgovini s porcelanom. Gas bi že bil, da s tem prenehajo in pričnejo hotel obnavljati. Če tega niso zmožni storiti, pa bi bilo najbolje, da se od njega umaknejo in to nalogo prepustijo tistim, ki to zmorejo in znajo

Jakob Čemažar

za imenitne goste in o golfu kot načinu vključevanja podeželja v turistično ponudbo, a podeželje ima svojo kulturo, ni brisani prostor.«

Po sestanku je Niko Trošt izjavil: »Vesel sem vabila KS Portorož. Pogovor je bil zelo konstruktiven. Prepričan sem, da bomo skupaj načrt dobro zastavili in ga uresničili tako, da bomo nanj ponosni in da se bodo po nas zgledovali še drugi v Portorožu. Želimo tvorno sodelovati z vsemi dejavniki v Portorožu in širši okolici, želimo oblikovati in uresničevati skupne dolgoročne vizije.«

Svet KS Portorož in komisija o novem osnutku lokacijskega načrta Hotel Palace

Isti dan, torej 6. januarja, so se na portoroški krajevni skupnosti zbrali člani sveta, komisije za prostor in krajan, predvsem tisti iz okolice hotela Palace, da bi se opredelili o novi zasnovi obnove hotela Palace.

Svet in Komisija se zavedata, da je investitorjem bistven ekonomski uspeh. Investitor se mora zavedati, da je krajanom bistven razvoj kraja, strokovni javnosti pa kakovostno urejanje prostora. Zato optimalna rešitev ne bo tista, pri kateri bi vsaka stran nekaj žrtvovala, pač pa tista, ki bo nova kakovost za vse.

Hotel Palace je več kot profitna enota - dviga kakovost turistične ponudbe v kraju. S stališča kraja je obnova hotela Palace ekonomsko in vsesplošno upravičena, a prizidki, ki jih investitor opravičuje z ekonomskim izračunom, slabšajo bivalne pogoje v okolju. Posledica tega je, da turistična dejavnost velikih podjetij izvira prebivalce iz lastnega kraja in duši njihovo dejavnost. Član sveta KS **Dušan Puh** je povedal, da so nekdaj portoroški hotelirji financirali stari hotel z zaslužkom od dobro obiskanih gostinskih lokalo. Potem so stari hotel zaprli in ga izročili občini Piran, zaslužek pa usmerili v nove zmogljivosti.

Prišlo je do konflikta interesov: investitorjem ni prav, ker s svojim denarjem ne smejo narediti, kar bi radi, krajanom ni prav, ker nočejo, da kdo v njihovem kraju dela, kar mislijo, da ni v prid kraju.

Bogvedi, ali je samim investitorjem načrtovani prizidek všeč, morda mislijo, da je nujno zlo.

Svet KS je sprejel stališča, ki jih je izoblikovala komisija: obnova hotela Palace naj se začne čimprej; investitor naj spoštuje pravne

predpise in deklaracije predvsem pri načrtovanju prizidkov, ki ne smejo razvrednotiti kulturnega spomenika niti poslabšati bivalnih pogojev v bližnji okolici; projektanti naj poiščejo boljše rešitev za cestno povezavo za hotelom; investitor pa naj prevzame materialno odgovornost za poškodbe na starih vilah, če bi nastale ob gradbenih posegih.

Dokumenti, na katere opozarjajo krajan in strokovnjaki, so: Konservatorske smernice, Odlok o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju občine Piran, Odlok o razglasitvi naravnih spomenikov in spomenikov oblikovanje narave v občini Piran, Zakon o varstvu kulturne dediščine, Deklaracija o trajnostnem razvoju RS, Deklaracija o zeleni občini, Zakon o varstvu okolja, Zakon o lokalni samoupravi, Zakon o urejanju prostora in Nacionalna turistična strategija.

Bistvo stališč temelji na naslednjih spoznanjih:

1. Hotel Palace mora ohraniti kulturno-zgodovinsko sporočilo, to je dominantno vlogo v prostoru, enotnost hotelske stavbe in parka, ponovno mora pridobiti status hotela najvišjega razreda, revalorizirati se mora sedaj razvrednoteni in degradirani turistični prostor,
2. obnova starega hotela Palace mora biti tako načrtovana in izvedena, da se javno dobro ne zmanjša in ne okrni, temveč da pridobi kraj kot celota,
3. spoštovati voljo krajanov,
4. spoštovati načela trajnostnega razvoja,
5. v ekonomskem izračunu naj bo hotel Palace opredeljen kot element kakovostne ponudbe kraja in ne kot profitna enota,
6. dodatne zmogljivosti, predvidene v prizidku, se izvede s prazepredviditvijo in odmikom, da se ne zastre pogledov na hotel Palace.
7. investicija ne sme slabšati bivalnih pogojev bližnjih krajanov,
8. zanemarjanje spomeniško-kulturne dediščine in degradacija prostora nista v interesu niti investitorju.

Zahteve krajanov je možno strokovno izpeljati, vendar terjajo od projektantov poglobljeno delo pa tudi spoštljiv odnos do arhitekturne stroke in do okolja. Vsi smo na isti barki – investitorji in krajan. Samo v lepem in urejenem kraju so prebivalci srečni, samo v takem kraju se lahko s turizmom dobro zasluži.

Nada Kozina

Zakon o varstvu kulturne dediščine (Ur.l. Rs št. 7/1999); 3. člen: *Kulturna funkcija dediščine pomeni neposredno vključevanje dediščine v prostor in aktivno življenje v njem... v krepitvi narodne samobitnosti in kulturne identitete.* **4. člen:** *varstvo dediščine je... skrb za njihovo celovitost in nekrnjenost ter poudarjanje in zagotavljanje pomena, ki ga imajo kot bistvena sestavina sodobnega življenja. Temeljna vsebina in cilji varstva dediščine so: ... preprečevanje posegov, s katerimi bi se utegnili spremeniti ... vrednost dediščine. Ohranjanje in varovanje dediščine je skrb vseh in vsakogar. Dediščino je treba ohranjati in varovati v vseh okoliščinah.*

Odlok o razglasitvi posameznih naravnih spomenikov in spomenikov oblikovanje narave v občini Piran (Ur. Objave 5/90). (10. člen: *Park pred hotelom Palace se zaradi vrtno-arhitektonske, krajinsko-oblikovne, zgodovinske in dendrološke vrednosti razglasi za spomenik oblikovane narave.)*

Središče Portoroža s starim hotelom Palace je uvrščeno med slovenske prioritete. Slovenija je država z ohranjeno in bogato naravo in kulturo, ki ponuja mir in kakovostne turistične storitve v avtentičnem okolju.

HBO®

Slovenija

Elektronika - KATV

Tel: (05) 6775-231, Gsm: 041 664 033, info@elkatv-sp.si www.elkatv.net, www.hbo.si

ODTUJENI SVET

V času vladavine enoumja slovenska civilna družba ni obstajala, če je, je bila v ilegali. Sistem, ki je bil leta 1992 uradno opuščen, se še vedno drži, vsaj v Piranu. Zadnja leta doživljamo razcvet državljskih pobud na številnih področjih delovanja. Mednarodne ekspertne skupine, ki so v slovenskem prostoru poskušale premostiti tranzicijo iz ene v drugo družbeno ureditev, so poudarjale, da je pri nas potrebno razviti civilno družbo. Ostanke bivšega sistema so se preimenovali, a stari rek pravi: »Volk kožo menja, nravi ne.« Civilna družba jim je neprijetna.

V Sloveniji se vedno vladajo diplomanti »kumrovske sorbone« in teh je v Slovenski Istri največ. Njihovi nasledniki so magistri z novih visokih strokovnih sol. Slovenski narod s takim vodstvenim kadrom izgublja svojo materialno in duhovno kulturo, korak za korakom. Zapravlja tudi kvalitetno naravno okolje. Na ta način se približujejo globalizacijski uravnalovki – izbrisu identitete, ki so ugodna tla za hlapčevstvo. Narod brez identitete in ponosa nima bodočnosti.

V tem kontekstu tudi dolgoročno materialno uspešni politiki in strokovnjaki izgubljajo osnovo, ki jim je predstavljala nadomestek za korenine.

Dekadenco je cutiti povsod. Najbolj vidna je na področju umetnosti. Če umetnost opredelimo kot komunikacijo med umetnikom in tistimi, ki naj jim bogati življenje, lahko ugo-

tovimo, da je današnja umetnost odtujena. Da bi jo razumeli, bi morali prebirati dolge in učene razlage. Velikokrat se pretvarjamo, da nam je lepa in razumljiva.

Umetnost je osnova vsega, če je umetnost dekadentna, doživljajo tudi druga področja ustvarjalnosti inflacijo. Umetnost spodbuja filozofe k iskanju resnice, danes filozofov ni, oziroma niso spostovani, niso družbena elita.

Arhitektura je bila nekdanj umetnost, danes je njeno vlogo prevzelo gradbeništvo. Države so v vojnih casih obdavele narod in gradnja se je osiromasila na najnujnejše. Po vojnah država ni opustila vojnih davkov, denar je pretocila v druge namene. Tako se sedaj ni denarja za nadgradnjo stavbe v arhitekturo, stavba ostaja stavbarski izdelek. Industrija ponuja svoje izdelke, ki se jih v gradbeništvo

s pridom in lepo uporablja. Zato potrebuje ustrezne arhitekta, ki projektirajo zgradbe z industrijskimi prefabrikati. Industrija je poskrbela tudi za zakonsko osnovo, ki ji zagotavlja primat oziroma monopol. V tem smislu je moc razumeti odsotnost prenove kot del arhitekturne in gradbene stroke v zakonu o graditvi objektov.

Tiste države, ki so slonele na umetnosti, so imele razvito tudi gospodarstvo. Danes obvladuje nase življenje tehnologija – stroji, industrijski izdelki, informacije...

A tudi industrija je v dekadenci. Na podzavest deluje kot geslo. Ni dobro, kar imas, zamenjaj, TROSI, cim hitreje, da bo nas dobicek tem vecji. V vsaki občini nastajajo novi umetni hribi smeti. Vsak dan se povečujejo, tempirana bomba tik taka

Valter Pikel

Za denar je treba delati,

NLB Skladi

NLB Skladi, upravljanje premoženja, d.o.o.
Copova ulica 3, 1000 Ljubljana

Naložba v vzajemne sklade družbe NLB Skladi

Vzajemni skladi so kolektivni naložbeni instrumenti, ki omogočajo, da vsak posameznik s pomočjo relativno majhnih vplačil pridobi delež v skupni vrednosti naložbenega portfelja. Posameznik, ki vloži denar v vzajemni sklad, pridobi delež v vrednosti vloženega denarja, ki se spreminja glede na vrednost naložbenega portfelja. Posameznik, ki vloži denar v vzajemni sklad, pridobi delež v vrednosti vloženega denarja, ki se spreminja glede na vrednost naložbenega portfelja.

- NLB Skladi - Svetovni sklad delnic
- NLB Skladi - Sklad slovenskih delnic
- NLB Skladi - Kombinirani sklad
- NLB Skladi - Sklad obveznic

Nagradne za letošnje vplačilo v posameznem vzajemni skladu – primerni **enkratnega vplačila** znaša 240.000,00 € (€), v primeru **postopnega varčevanja prek varčevalnega nacrta** pa znaša začetni položaj naložbenega portfelja 240.000,00 € (€). Vzajemni skladi – pri čemer letni varčevanje omogočajo vplačila vsakega petega dne od 10.000,00 € (€) naprej, od kar se odloži v obdobju prodajne periode, plačevanje.

Vzajemni skladi družbe NLB Skladi lahko postopate tudi preko spleta na spletni strani NLB Skladi, preko banke NLB Ljubljana, ki vam omogoča tudi plačila. Pooblaščen vpisno mesto je tudi Poslovalnica Lucija, Obala 112, 6320 Portoroz (od ponedeljka do petka od 8.30 do 13. ure in od 15.30 do 17. ure).

Naložba v vzajemne sklade omogoča tudi možnost delovanja

PORTOROŽ NI MONOKULTURNO GOSPODARSKO PODROČJE

Portorož je »ustvarjen« za turizem. Zanimivo je, da se je razvil kot kot prezimovališče. Pred dobrimi stotimi leti, ko še ni bilo ne vodnih in ne zimskih športov, so v Portorož prihajale aristokratke, grofice, baronice, kontese, kakšna kneginja, ker je na Dunaju bil sneg in se ni bilo mogoče sprehajati. Tam je bil zrak slab, dihanje težko. Pa je doktor Pupini začel vabiti ljudi, ki so imeli težave z dihalnimi »kanali«, naj pridejo na morski zrak v prečudovito pokrajino, kjer pozimi ni snega in se je možno sprehajati.

V sprehajalstvo se je tudi treba usmeriti. Investirati vanj! Danes se turizem razvija povsod. Vsaka vas, vsaka osamljena kmetija stremi za tem, da bi svoje pridelke prodajala doma. Kmečki turizem takorekoč iz hleva v ponvo ali lonec. Zdravilišča poslujejo ne glede na letne čase. Ponudba se neprestano povečuje. Letalski promet je odprl daljnja prostranstva od Amazonije do Avstralije. Avantur željni imajo ogromne možnosti. Konkurenca med restavracijami in ostalimi tovrstnimi lokali v Portorožu je že kar prevelika. Na razdalji od Bernardina do Lucije je kakih 40 restavracij in picerij. Boj za goste je hud. Način privabljanja gostov je večkrat vprašljiv.

Po zaslugi odločnih mož ima naša občina tudi ladjarstvo. **Splošna plovba** s sedežem v Portorožu je bila v preteklosti dolgo časa glavni polnilec občinskega proračuna. Njen gospodarski pomen je veliko večji, kot se ljudje tega zavedajo. Razen tega je dokaz slovenskega pomorskega duha. V preteklosti smo imeli Slovenci močne ladjarje in odlične morjeplovce vseh stopenj. (Starejši Portorožani se gotovo spominjate gospe **Nikoline Zega**, ki je bila vnukinja krmarja na avstrijski admiralški bojni ladji **Max Ferdinand**, s katere je vrhovni poveljnik avstrijske mornarice, Mariborčan, admiral **Viljem Tegetthoff**, vodil bitko pri Visu (1866) in premagal močnejšo in modernejše oboroženo italijansko floto). V Portorožu je bilo vselej dosti pomorskih kapitanov in drugih mornariških kadrov. Tudi sedaj jih veliko živi med nami. Zaradi splošne krize pomorskih prevozov nekaj časa ni bilo veliko slišati o delu našega ladjarja. V zadnjih casih pa se bere precej razveseljivega o njem. Prav te dni je Splošna plovba kupila novo ladjo, ki bo nosila ime **Ljubljana**. Tega se Portorožani iskreno veselimo in direktorju, g. **Egonu Bandlju**, njegovim sodelavcem in vsem mornarjem iskreno čestitamo. Ladji Portorož,

ki je sredi Atlantika požrtvovalno rešila dva brodolomca, vse priznanje in zahvala.

Že dolgo imamo tudi kovačnico pomorskih kadrov, od začetne srednje do nekoliko poznejše tudi višje pomorske šole do sedanje fakultete za pomorstvo. Vse to omogoča nadaljnji razvoj našega kraja tudi na pomorskem področju. Ustanovitev »malega giza« je dobra poteza. Brez pametnih idej in njihovih domiselnih uresničitvev ni uspeha. Sposobni in pridni bodo uspeli, nesposobni in leni nikoli. Mogoče so prvi koraki imeli smolo z vremenom. Tudi za slabo vreme je treba pripraviti rezervni program. (Napoleon : »Vsak načrt z dvema variantama! Nikoli brez rezervne!«)

Razvoj človeštva je rezultat »iskric«, ki so se »prižigale« v možganih posameznikov. Kolektiv lahko realizira, ideja pa se rodi v eni glavi. Med nami živi izumitelj **Vladimir Polič**, ki samo s svojimi možgani, organizatoričnimi in komercialnimi sposobnostmi neopaženo ustvarja velikanske vrednosti. Hočem reči: kjer živijo sposobni ljudje, tam nastaja resničen napredek.

Strategija nadaljnega razvoja naše lokalne skupnosti (mislim na celotno Slovensko Istro, posebej na občino Piran in krajevno skupnost Portorož) mora vsestransko proučiti vse možnosti, ne samo naravnih, tudi človeške, da začrta prave poti k boljšemu življenju. Saj to je cilj vseh nas, mar ne? Boljše življenje za vse. Tudi turisti se lahko dobro počutijo samo v kraju, kjer se dobro počutijo domačini.

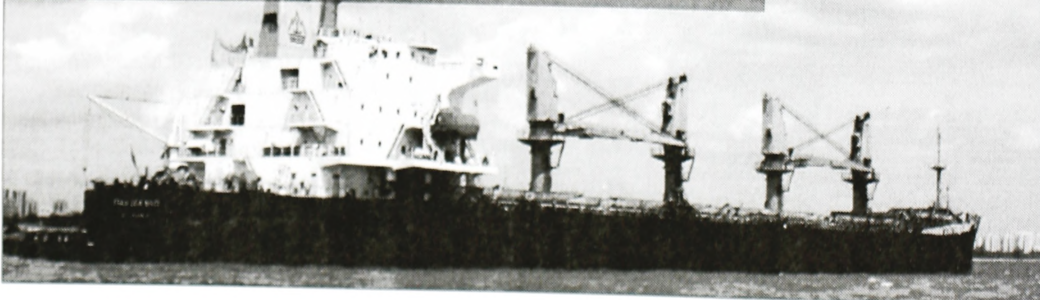
Dušan Puh st.

Priljubljeni spletni portal Z MIŠKO NA MORJE ALI ENO LETO V NOVI PREOBLEKI

Informacije o morju lahko prebrskate po časopisih, spremljate raznorazna obvestila na plakatih, obiščete najbližji turistično-informativni center ali pa se enostavno z miško spravite na splet. Veliko informacij o morju boste našli na spletnem portalu **slovensko-morje.net**. Našli pa boste tudi novice o aktualnem obalnem dogajanju v politiki, kulturi, turizmu in navsezadnje tudi **Portorožana**. Spletna stran slovensko-morje.net je nastala pred približno petimi leti. Zasnoval jo je Hrvatinec **Miha Crnić**, iz ljubezni do morja ter z željo, da se na enem mestu zbirajo prispevki s skupnim imenovalcem **MORJE**. Že takrat je začel objavljati avtorske prispevke, fotografije in časopisne članke iz tega dela Slovenije. Pred približno letom dni je portal spremenil podobo. Mihi je na pomoč priskočila oblikovalka **Andreja Ogrin** iz Ljubljane, ki je temeljito spremenila oblikovno konstrukcijo, kasneje pa še Koprčan **Matjaz Kljun**, ki je izdelal spletno orodje ZEST - modularni sistem. S tem je bilo nadaljnje snovanje portala poenostavljeno. Ustvarjalci portala **obala.net** pa so »slovenskemu morju« na svojem strežniku ponudili brezplačen prostor. Danes lahko obiskovalci na portalu vpišejo brezplačni mali oglas, komentirajo prispevke, napišejo članek, priložijo fotografije. V kratkem bodo lahko vpisovali dogodke. Najbolj zanimivo pri tem pa je, da vsi trije avtorji portal snujejo v svojem prostem času in to brezplačno. Lani je portal obiskalo **219.000 obiskovalcev**, zabeležili pa so osem milijonov klikov. Največja želja ustvarjalcev portala je, da bi obiskovalci z lastnimi prispevki portal oblikovali sami, saj bo tako le še bolj zanimljiv in privlačen.

(C.M.)

Flota Splošne plovbe je bogatejša za novo ladjo, čezoceanko Star Sea Bird.

O ČRNI MAGIJI, STRAHU, HUDIČU IN O TEM, DA BOG LJUBI TUDI SATANISTE (LAIČNI ZAPIS O DUHOVNOSTI IN ISKANJU LJUBEZNI)

*Bog nas ljubi takšne kot smo, ne takšne, kakor nas bi imeli radi drugi - B. I. po Svetem pismu
Življenje, ki ga ne raziskujemo, ni vredno življenja! - B. I. po starih ezoteričnih zapisih*

Pred leti, ko sem iskal smisel življenja po raznih ezoteričnih učbenikih (Tibetanska knjiga mrtvih, Jungovi teksti, M. Eliade, Reiki) in velikih verskih tekstih, mi je spolnost nudila najboljši poligon za spoznavanje skritih upov in strahov. Na študentski zabavi sem srečal mlado "Šiziko" in medsebojna privlačnost naju je naslednjo noč združila v postelji. Bila mi je všeč, ker je kot učiteljica joga obvladala vaginalne mišice in mi ga lepo cuzala. Nekaj sem takrat bral o Ošojevi tantri in dolinskem orgazmu, kjer sta ljubimca ure in ure zataknjena eden v drugem s spolovili, ne da bi se veliko premikala. A tedaj o harmoniji med ljubimcema še nisem razmišljal, saj sem kot mlad, pohoten satir hotel preizkusiti čim več različno zaobljenih teles. Šele mnogo kasneje sem dojel, da moramo srčno čakro spojiti s spolno, če se želimo optimalno samouresničiti v ljubezenskem aktu. Pesniško bi lahko dodal: »Ta neverjetna magija med moškim in žensko, to neznosno pričakovanje prvega dotika, prvega poljuba,

videti tuje golo telo, ga otipati, se vanj vgnezditi in malo umreti. O, kakšna slast!« Med strastnim seksom sva se veliko pogovarjala o poeziji, umetnosti in duhovnosti. Ona je kot vrhunskega maga in učitelja večkrat omenjala **Alistra Crowleya**, za katerega sem vseskozi menil, da je navaden leporečnik in šarlatan, podoben napihnjeni krastači, ki je vseskozi zadeta od opojnih substanc. Doma je imela narisano magičen krog, v katerem je človeške sposobnosti postavljala ob bok božjim, kar po mojem samo množi patološki narcizem in povečuje notranjo praznino, v katero je ujeta sodobna družba. Kot članica Ordo Templi Orientis se je najverjetneje priučila nekaterih magijskih praks. To, ali je prisostvovala črnim mašam, ne vem, a o kakšnem žrtvovanju živih bitij v religijske namene v tistem času ni bilo slišati. Po nekajkratnem uživanju teles, ki sva jih veselo zalivala z vinom, se je odnos končal v ognju in peklu medsebojnega obtoževanja in negativnih projekcij. Ona je meni očitala, da sem erotofob, ki se zaradi negativnih izkušenj v stiku s pomembnimi Drugimi iz otroštva boji ljubezni in polnočutnega odnosa z ženskami, jaz pa sem jo obtoževal, da je satanistka, ki zmore samo patološko simbiotične odnose in da me hoče zveliči v odvisen odnos, kot ga je imela njena mama, ki je ob šibki samozavesti vseskozi vzdrževala nezdrav odnos z očetom pijancem. Zaloputnil sem vrata in v jezi odsel za vedno. **Bergman**, slovit svedski režiser mukotrpnih odnosov in prizorov iz zakonskega življenja, je zapisal, da sta moski in ženska skupaj, ker ni nihče rad sam v peklu

v obliki peklenskih muk. Treslo me je po celem telesu, imel sem najčrneje predstave in vizije. Kot da bi me hotela neka nevidna zla sila uročiti in me s posteljo vred zalučati skozi okno desetega nadstropja. Takšnih muk ne privoščim nikomur. Takrat sem prvič v hudi grozi prijel Sveto pismo, začel moliti in Boga prositi odpuščanja. Šele proti jutru so vizije konca sveta minile, a še danes ne vem, kaj se je zares dogajalo z menoj. Me je zala deklica poznavalsko uročila s črno magijo in se mi nezavedno hotela maščevati, ker sem jo na hitro zapustil. Ne verjamem, da zdrav človek pri živi zavesti drugemu želi takšno zlo in trpljenje. Preprosta ugotovitev je, da sem doživel živčni zlom, da se mi je nezavedno sprožilo in se je ven vsula greznica preteklih doživetih in potisnjenih strahov. Verjamem, da se hudič lahko naseli v nezavedne, nezaceljene rane in ob ugodni priložnosti bivanjske krize plane na dan.

Torej, črno magijo nezavedno prakticiramo vsi, saj večkrat o drugih ljudeh mislimo slabo, jih sovražimo in jim privoščimo najslabše. Črna magija nezdravih odnosov moči, projekcij in manipulacij se dogaja na vseh ravneh, zato je Zemlja včasih podobna peklu, iz katerega se ne znamo izvleči. Znanstveniki so ugotovili, da je več kot 70 odstotkov vseh naših misli negativnih, kar izhaja iz naše vzgoje strahu in pričakovanja, kaj vse se ti bo zgodilo, če ne boš priden. Nevedni starši mučijo otroke s prerokbo, da bodo umrli, če bo nebogljeni otroček samosvoj in ne bo ubogal. V človeku so kali najčistejše etike in svetništva, pridejo pa trenutki, ko smo sposobni ubijati in mučiti druge z De Sadovskim užitek. Ravno spolnost in partnerstvo sta poligon, kjer prav dolgo ne moremo blefirati. Vse, kar so nam hudega prizadejali starši in sorodniki, nezavedno ponovimo s partnerjem, za katerega smo pripravljani umreti in poiskati sveti gral.

Igor Bizjan

Deklaracija o zeleni občini, ki jo je sprejela občina Piran leta 1995, temelji na konvencijah OZN, ki govorijo o trajnostnem razvoju.

FELOLUX d.o.o
Trgovina, izvajanje in proizvodnja
Padna 5, 6333 Sečovlje
**ELEKTRO, RAZSVETLJAVNA,
VODOVODNIH,
OGREVANJA,
PLINSKIH,**

FELOLUX
TRGOVINA
**ELEKTRO
VODOVOD
OGREVANJE**
Uminjanska 111, 6320 Lucija
(v obrtni coni)
Tel.: 05/677-22-82
Felix & Flavio
GRIZON

Doma me je čakalo presenečenje

naših otrok, nas vseh. Koliko je med nami takih, ki resnično kaj prispevamo, da bi bilo boljše, drugače, v kolikšni meri si vsi skupaj resnično želimo sprememb? Spreminjanje na boljše je le redko samo po sebi... Žal ljudi prevečkrat zbudijo šele osebne življenjske tragedije ali boleče izkušnje, ki jih grobo zbudijo iz zmotnih predstav. Nekatere popolnoma zlomijo, drugi se uspejo pobrati in svoje življenje usmeriti v drugačno, pozitivnejšo smer.

Kot pozitiven primer bi izpostavili prostovoljstvo, kot najbrž najbolj neposredno manifestacijo medčloveške solidarnosti in sočutja, o katerem se v zadnjem obdobju, včasih sicer preveč površno, veliko govori. Prostovoljna dejavnost pri nas, denimo, na različne načine poteka tudi preko organizacije Rdečega križa, bodisi preko krožkov Rdečega križa, občasnih akcij srednješolcev, konkretne pomoči ljudem v stiski in tako imenovanega medgeneracijskega sožitja.

Žal smo današnji ljudje že preveč pozabili na moralne vrednote, ki so – če naj uporabimo moderno prisposodobu, ki še najbolje ponazori hlepenje po zunanjem videzu - »lifting« za dušo. Vse preveč smo namreč obsedeni s telesno lepoto in potrošništvom, naša duša pa je lačna in nenegovana. Beg v odvisnost je najočitnejši izraz tega pojava – pripisovanje pomembnosti videzu, zunanosti - pri sodobnem človeku.

Morda bi za začetek kazalo oživiti ognjišča naših non in nonotov in pri njih poiskati, kar je bilo dobrega. Življenje bi lahko bilo preprostejše, če bi jemali človeka iskali v njegovem »bistvu«, njegovo »vse-bino«, če se ne bi zadovoljili z bliščem zunanjega ovoja. Začnimo pri najmlajših, dovolimo si drugačno šolo, ki naj nas od rane mladosti vodi po poti vseživljenjskega učenja. Pričnimo s šolo, ki bo človeka učila - za življenje, da ne bomo zgolj kot brezhibno namazano sivo kolesce v stroju, ki ga bodo – ko se bo pokvarilo – brezčutno zamenjali z novim, boljšim. Najdimo pot, ki bo gojila v človeku tisto, kar je v njemu – človeškega.

Valentina Klemšič

KEMIČNA ČISTILNICA MIRA

ULICA IX. KORPUSA 1, PIRAN

GSM: 041-977-620

URNIK:

PONEDELJEK, SREDA, PETEK (15 - 19)

TOREK, ČETRTEK, SOBOTA (9 - 12)

STRANKE OBVEŠČAMO O POPUSTIH NA STORITVE:

- LIKANJE SRAJČ IN BLUŽ - 200,00 SIT
- ČIŠČENJE, PRANJE IN LIKANJE SRAJČ, BLUŽ IN PULOVERJEV - 400,00 SIT
- LIKANJE HLAČ, SUKNIČA, JAKNE, PLASCA, TRENČA, BUNDE, KRILA - 500,00 SIT

Einstein: »Bistvo krize našega časa je v odnosu med človekom in družbo. Posameznik se zaveda svoje neodvisnosti od družbe, a čuti jo kot grozijo, zato se njegovi egoistični nagoni krepijo, družbem pa izrojevajo. Človek lahko najde smisel v življenju samo, če se posveti družbi.

Kulturni spomeniki so nekaj, kar spoznamo kot vrednoto in jo zaščitimo, da je ne bi kdo uničil iz nevednosti ali zaradi želje po posodabljanju ali večjem zaslužku. Z zaščito se postavi skrb za kulturno dediščino pred vse druge interese, tudi pred ekonomskega - razumljeno zelo ozko.

Nad zasebnimi interesi, ki jih ponavadi izenačujemo z ekonomskimi, bi morala družba uveljavljati javni interes. Ta je po vsebini zelo bogat, saj se razvitost družbe meri z različnimi merili (materialno bogastvo, kultura, izobrazba, zdravje, odnos do okolja, socialni kapital...). Obnovo kulturnih spomenikov sofinancira država, a le tisto, ki ne služi pridobitni dejavnosti.

Piran je bil razglašen za kulturni spomenik. Ko ga je zapustila večina starega prebivalstva, so se vanj naselili novi, a stanovanja niso bila več zasebna last, ampak javna, in skrb za obnovo starih hiš je prevzela skupnost. Danes je večina hiš v Piranu v zasebnih rokah. Lastniki jih sami obnavljajo, upoštevati pa morajo navodila strokovnjakov iz spomeniškega zavoda. Veliko je takih, ki ne spoštujejo navodil. Bolj tankočutne meščane to jezi, a ne zaleže.

Tudi velik kulturni spomenik, kakršen je hotel Palace, je bil po vojni javna last, dolga leta del podjetja Hoteli Palace, in takrat so mu prizidali bazen. V javnem interesu, so rekli, in postavili ekonomski interes pred skrb za kulturno dediščino. Po osamosvojitvi Slovenije je večina javne (družbene) lastnine prešla v zasebno, tudi portoroški hoteli, razen starega hotela Palace. Ta je po zakonu o lastninjenju, ki ni dovolil privatizirati kulturne dediščine, prišel v roke občini. A občina ni hotelir, zato je začela iskati partnerja, ki bi hotel obnovil in prevzel v upravljanje. Leta 2002 je v javnem natečaju med drugim zahtevala, da bo moral podjetnik vložiti v prenavo starega hotela Palace najmanj 20 mio EUR in upoštevati smernice spomeniško-varstvene službe. Leta 2004 je v svoj dolgoročni plan zapisala, da je predvidena celovita prenova starega hotela Palace s povečanjem zmogljivosti z dozidavo starega hotela.

Upajmo, da bosta občina in njihov partner uspela ohraniti kulturni spomenik za naše zanamce.

Nada Kozina

TRIDESET USTVARJALNIH LET SERGIA GOBBA

V Tartinijevi hiši in v Mestni galeriji v Piranu je na ogled retrospektivna razstava izolskega fotografa in oblikovalca **Sergia Gobba**. Predstavljene so njegove umetniške in reportažne fotografije, logotipi, plakati, publikacije in celo igrače. Sergio Gobbo se je rodil leta 1950 v Kopru. Solal se je v Benetkah pri znanih italijanskih oblikovalcih. Takoj po končanem šolanju leta 1973 se je začel profesionalno ukvarjati s fotografijo in oblikovanjem. Ustvaril je številne celostne podobe za podjetja in ustanove, kot fotograf se je predstavljal na samostojnih in skupinskih razstavah, kot scenograf ali avtor pa je sodeloval tudi pri številnih kratkih in celo igranih filmih. Za svoje delo je prejel vrsto nagrad in priznanj doma in v tujini. Danes živi in dela v Izoli ter Grožnjanu. Razstava bo odprta do 15. februarja.

Mladoletnika povzročila za pol milijona škode

POŽIGALSKI POHOD PO PIRANU

Piranski policisti so državnemu tožilstvu kazensko ovadili mlada Pirančana, stara 15 in 16 let, ki ju utemeljeno sumijo več kaznivih dejanj poškodovanja tuje stvari. Med 3. in 7. januarjem letos sta v Piranu zažgala več smetnjakov, stojnic in tend. Skupna gmotna škoda poškodovanih stvari je ocenjena na približno 500.000 tolarjev.

Požigalski pohod sta pričela 3. januarja okrog tretje ure zjutraj, ko sta ob knjižnici na prehodu iz Tartinijevega na Zelenjavni trg z večjim kartonom zažgala dva zabojnika za odpadke. Pri tem se je ožgal talni električni kabel, ki teče mimo zabojnika iz Vidalijeve ulice čez Zelenjavni trg do prenosne električne omarice za potrebe javnih prireditev na Tartinijevem trgu. Zaradi dima je bilo poškodovano tudi pročelje piranske knjižnice. Isto noč sta na Zelenjavnem trgu na eno od stojnic položila škatlo, napolnjeno s časopisnim papirjem ter ostanki suhih smrekovih vej in jo zažgala. Pri tem se je vnela cerada stojnice. Na sosednji stojnici pa sta z ostrim predmetom trikrat zarezala v cerado.

Naslednjo noč okoli polnoči je bila na udaru trgovina na drobno na Tartinijevem trgu. Zažgala sta tendo nad izložbenim oknom velikosti 1,8 x 1,2 metra. Zgorela je cerada skupaj z nosilci.

Mladoletnika sta požigalski pohod nadaljevala v noči na 7. januar, ko sta zažgala večje število smetnjakov. Na Tartinijevem trgu sta zažgala smetnjak, v Župančičevi ulici plastična zabojnika za papir, kjer je ogenj ožgal tudi v bližini parkirano vozilo znamke Toyota Yaris, v ulici IX. Korpusa dva manjša zidna plastična smetnjaka, na Prešernovem nabrežju pa sta zanelila požar v košu za smeti, nameščenem na kovinskem drogu. Te noči sta zanelila še več manjših požarov v smetnjakih, vendar pri tem ni bilo večje škode.

Čeprav rosno mlada, sta mladeniča že stara znanca policije. V preteklosti so zaradi podobnih kaznivih dejanj in tatvin zoper njiju podali več kot 15 kazenskih ovad.

(A.Ž.)

IZDAJALSKI MOBILNI TELEFON

V noči na torek, 11. januarja, ob 1,20 je varnostna služba obvestila policijo, da se je v lokalu News Caffè na Bernardinu sprožil alarm. Policisti so se pozivu takoj odzvali in odhiteli na kraj, vendar je storilec medtem izginil. Vlomil je tako, da je razbil šipo. Ker pa je na kraju pozabil mobilni telefon, se je nekaj pred peto uro vrnil na »mesto zločina«. Takrat ga je prijel varnostnik in izročil policiji. Trbovelčan, star 23 let, ki začasno stanuje v Kopru, je osumljen večjega števila vlomov.

BLAŽEN MED ŽENAMI

V torek, 11. januarja, sta se na Zelenjavnem trgu v Piranu hudo sprli dve dami, stari 37 in 38 let. Grdo zmerjanje je šlo čez mejo, zato je nekdo poklical policijo. Ta je na kraju ugotovila, da sta se ženski sprli zaradi istega moškega. Zoper obe so podali obdolžilni predlog.

»Področje taxi prevozov v piranski občini se je dotaknilo podna. Stanje je kaotično, nihče ne ve, kdo pije in kdo plača. Taxi lahko vozi že vsakdo. Skrajni čas je, da se na tem področju naredi red.«

Andrej Susman, portoroški taksist

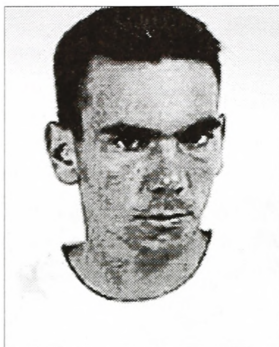
Pred časom je bil v Portorožanu objavljen članek o neurejenosti portoroške postaje in njene okolice, ki ga je spodbudila ga. **Fatorič** iz tamkajšnje turistične agencije. S tem se lahko strinjamo. Bi pa tudi njo rad opozoril na njen prispevek k neurejenosti Portoroža. Na zelenicah okoli agencije ima kar pet reklamnih tabel. Poleg vprašanja, kaj bi bilo, če bi vsi poceli podobno, se sprasujem tudi, kdo to dovoli, če sploh ji kdo. Zelel bi odgovor. Upam pa, da ne razprodajamo zelenic za peščico tolarjev. Ali pa nekaterim že leta gledamo skozi prste?

Ivan Zupančič – Župa

Številka/ Numero 1* Januar 2005 – Gennaio 2005 * letnik/ anno XV* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 850* izdajatelj in ustanovitelj KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ/ COMUNITA' LOCALE DI PORTOROSE * Naslov uredništva/ L'indirizzo della redazione: Obala 16, p.p. 46, 6320 Portorož/ Lungomare 16, 6320 PORTOROSE* UREDNIŠTVO/ REDAZIONE: **Marko ZORMAN** (gl. urednik), **Mitja JANČAR** (odg. urednik), **Andrej ŽNIDARČIČ** (sekretar), **Livija SIKUR ZORMAN**, **Nada KOZINA**, **Heidi MIKUŽ** * računalniški prelom: **Edi ZADNIK** * tisk/ stampa: **PIGRAF d.o.o. Izola** * izhaja: mesečno * naklada: 3.000 izvodov * cena: 0 SIT * Tel. Uredništva: 05/ 674-09-48 ali 674-09-47* e-mail: ks.portoroz@amis.net * V TEJ STEVILKI SO SODELOVALI SE/ A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: **Sonja POŽAR**, **Špela PAHOR**, **Valentina KLEMŠE**, **Jožica SORTA**, **Amalia PETRONIO**, **Dušan PUH st.**, **Franc PRELC**, **Jakob ČEMAŽAR**, **Igor BIZJAN**, **Ivan ZUPANČIČ** – Župa, **Valter PIKEL**, **Andrej SUSMAN**, **Zdenko VOZLIČ**, **Mojmir KOVAČ**, **Miha CRNIČ** in še kdo.

PORTOROŽ NA SVETOVNEM TENIŠKEM »ZEMLJEVIDU«

Nedvomno je to tisto pravo, tisto nekaj več, kar potrebuje Portorož pri svoji promociji! Po lanskem dvoboju v pokalu Federation, ko je v pristanišču rož gostovala ameriška ženska reprezentanca, na čelu z nekdanjo številko 1 svetovnega tenisa Venus Williams, se napoveduje nova poslastica. Teniška zveza Slovenije pripravlja med 19. in 25. septembrom WTA turnir z nagradnim skladom 140.000 dolarjev.

Slovenia Open 2005 odvijal v terminu, ko v Evropi ni večjih turnirjev, kar bo še povečalo mednarodno odmevnost dogodka.

»Za seznam udeleženk je še prezgodaj, pričakujemo pa udeležbo igralk, ki so uvrščene od 20. do 120. mesta na WTA

lestvici. Vsekakor si želimo vse najboljše slovenske tenisačice, z letošnjo zmogovalko Aucklanda Katarino Srebotnik na čelu, pa tudi nekatere odlične igralko iz bivših jugoslovanskih republik ter Italije, denimo **Farino Elio**. Sam v kratkem potujem v Pariz na dvoransko odprto prvenstvo Pariza snubit morebitne udeleženke. Iščemo pa tudi še generalnega sponzorja, po katerem bi turnir tudi poimenovali.« je povedal Bizjak.

Znan je že spored tekmovanja. Začelo se bo s kvalifikacijami 32 posameznic ter štirih dvojic med 17. in 19. septembrom, nadaljevalo pa z glavnim turnirjem, na katerem bo nastopilo 32 posameznic ter 16 dvojic. Tekmovanje bo odigrano na trdi podlogi.

(A.Ž.)

zakonitosti, predvsem pa znanje pridobivati s pomočjo smučarskih učiteljev. Ti poznajo strokovno najbolj umestno in uspešno pot do novega znanja. Na enotedenskem tečaju se bomo naučili najmanj tega, česar se večina samoukov nauči v petih letih. Pa še potem je videti, da gre za samouke. Pa ne gre zgolj za estetski videz. Naučimo se bolj racionalnega gibanja, kar se rezultira tudi v varnem smučanju. Zasnovana je tako, da vsakdo spozna pot, ki kaže razvojno naravnost in tako lahko naprej gradi sam skladno s svojimi osebnimi cilji.

V Portorožu imamo dobro organizirano smučanje že četrto stoletje. Smučarski klub Portorož prireja enodnevnne izlete in tedenska zimovanja. Prireja smučarsko šolo za vse kategorije in za vse ravni znanja. Letos so po nekaj letih premora ponovno obudili tekmovalno dejavnost.

Skušali smo opozoriti na najnujnejše in najznačilnejše aktivnosti, ki spremljajo smučanje. Koliko užitek bo kdo imel pri smučanju, pa je odvisno od vsakega posameznika. Zelo pomembno je namreč, kako visoke cilje si postavi posameznik, kako kakovostno je pripravljen psihofizično in kakšen je njegov vložek v znanje.

Želimo vam prijetno in varno smučarijo!

Zdenko Vozlič,
Smučarski učitelj 3, trener, ISIA

BOLJŠI ČASI ZA VESLAČE?

Veslaški klub Piran se lahko pohvali z bogato tradicijo. Zаметki organiziranega veslanja segajo že v 19. stoletje. Veslači so kljub vsemu s strani lokalne skupnosti (v najširšem pomenu besede) doživljali slab odnos. Nenehno so se bili prisiljeni seliti. Nazadnje so pristali v sečoveljskih solinah, kjer pa ob sicer ugodnih naravnih pogojih za vadbo (kanal za solinsko upravo) nikakor ne morejo biti zadovoljni z delovnimi pogoji. Klubske prostori so povsem neustrezni in nikakor ne sodijo v moderni čas.

Odlični rezultati mladih športnikov, ki prinašajo medalje z najvažnejših tekmovanj, ter vztrajnost klubskih delavcev sta prepričala lokalno skupnost, da je začela resno razmišljati o novih prostorih v solinah. **Joško Joras**, predsednik kluba, nam je zaupal, da je projekt, vsaj kar se tiče dokumentacije, že zelo daleč. Ker pa gre za občutljivo območje krajinskega parka, je potrebno načrtovano investicijo uskladiti s strogimi predpisi, ki veljajo na tem območju.

NOVOLETNI TEK LEPO USPEL

Portoroško društvo Jaz sem najboljši in Judo klub Portorož sta v nedeljo, 2. januarja organizirala novoletni pohod in tek med Piranom in Lucijo. Sodelovalo je kar 67 rekreativcev iz vse Slovenije, najmlajši udeleženec je bil devetletni **Jan Vit Sabadin**, najstarejši pa 67-letni **Uroš Lampe**. Kot je poudaril **Mojmir Kovač**, duša organizacije, sta bila tek in pohod povsem netekmovalnega značaja, zmagovalci so vsi, ki so se prireditve udeležili.

»Pred nami je nov izziv. V soboto, 26. marca namreč prirejamo velikonočni pohod in tek z naslovom *Povežimo soline. Osem kilometrov dolga proga bo tekla po obali okrog Forma vive, po portoroški plaži, skozi predor Porečanke do cilja v strunjanskem avtokampu. Tokrat bo šlo bolj zares, saj uvrstitve v absolutni konkurenci štejejo za Obalni tekaški pokal 2005!*« je povedal Kovač. Zainteresirani lahko za podrobne informacije pokličejo: 041/ 724-262 ali pošljejo e-pošto: najboljsi@gmail.com.

PORTOROŽANOVA OBVESTILA

* Predavanje o etnogenezi Hrvatov

Hrvatsko društvo Istra Piran organizira v petek, 28. januarja ob 18. uri v prostorih Krajevne skupnosti Portorož predavanje prof. dr. Ivana Bjondiča z naslovom »Etnogeneza Hrvatov in njihova identiteta. Informacije: tel. 653-12-08 (T. Sumic).

* Nov urnik portoroške postaje RK

Postaja Rdečega križa Portoroz sporoča, da po novem, namesto ob četrtkih, deluje ob sredah med 16. in 17. uro v prostorih KS Portorož.

* Predavanje arhitektov Odrprtega kroga

V ponedeljek, 21. februarja z začetkom

ob 19. uri bo v prostorih Krajevne skupnosti Portorož predavanje z naslovom »Spregle-dane vrednote Portoroža in okolice«. Predavata arhitekta Odrprtega kroga, **Janko Rožič** in **Ira Zorko**.

* Kako čutijo živali?

Ne ubijaj! Ta zapoved velja tudi za živali. Če bi radi vedeli, kaj so živali, kako čutijo in ali imajo dušo, potem naročite brezplačno brošuro Pomor živali je smrt ljudi (Prerok 16) pri Univerzalnem življenju, Glinska ploščad 16, 1000 Ljubljana, tel./fax: 01/568-41-48, www.univerzalno-zivljenje.si. Kontaktna oseba: Dasa, tel. 05/673-22-44.

PORTOROŠKI DRAGULJ

Za razvoj zdraviliškega turizma je Piranski zaliv nekaj posebnega. Tu so našli prvi investitorji vse tiste izjemne in potrebne lastnosti in danosti ožjega in širšega okolja, da je Portorož v preteklosti lahko postal eden izmed treh najpomembnejših turističnih letovišč evropskih dvorov na severnem Jadranu. Ponudba se je razvila na osnovi geografske pozicije, ugodne klime, morja, Piranskih solin (v Sečovljah, Luciji in Strunjanu), izoblikovane bogate kulturne krajine terasastih njiv, obdelanih aluvialnih dolin, kulturne dediščine (bližina starih mest, vasi, samostanov idr.). Hotelski objekti so bili vpeti v širši prostor, gostom so ponujali vse, kar je ustvarjalo telo, dušo, duha in kulturo kraja. Razvoj turizma je logična posledica naštetih kvalit. Zgrajeni hotelski objekti, spremljajoči programi - ponudbe so dejansko odvisni od lokalnih gospodarskih in kulturno zgodovinskih razmer.

Tako bi moralo biti še danes, a žal opažamo, da ni. Današnji turizem v Portorožu ne živi v sožitju z okoljem. Gradbeni material, stavbno pohištvo, oprema itd. so industrijski produkti tako rekoč s celega sveta. Hrano vozijo v hotele z najrazličnejših evropskih koncev in le manjši del je domačega izvora. To pomeni, da turizem ni več potrošnik in spodbujevalec lokalnega gospodarstva in umetnosti. Ne izkorišča dovolj lokalnih virov - tudi človeških ne.

Globalizacija uvaja uniformiranost in ubija lokalne posebnosti. Vendar kljub temu ni vse tako črno belo. Procesi globalizacije nas opozarjajo, da moramo prepoznati tiste resnične prvine in posebnosti, zaradi katerih smo lahko razpoznavni, ki nam prinašajo prednost pred tekmeci. To lahko sprožimo le sami, ki v tem prostoru živimo, smo s krajem povezani, z njim dihamo in je del nas.

Kronologija dogodkov od razgrnitve petih lokacijskih načrtov za preureditev Portoroža pa do danes je pestra. Vzpostavila se je močna civilna iniciativa v sklopu krajevne skupnosti Portorož. Ustanovljena je bila komisija za prostor. Sestavljajo jo številni krajinari in strokovnjaki z različnih področij. Krajinari in civilna iniciativa so opozorili, da je snovanje razvojne vizije prve turistične občine v Sloveniji stvar vseh dejavnikov v kraju. Delovanje civilne iniciative nikakor ni razbijanje »škotel«, kot želi prepričati peščica posameznikov preko medijev in vzvodov politične moči širšo javnost glede dogajanja zadnjih nekaj mesecev v portoroški krajevni skupnosti. Njena osnovna naloga je preverjati kakovost, umestnost in primernost predlaganih posegov.

Z zadovoljstvom opažamo, da je bilo osnovno poslanstvo komisije oziroma civilne iniciative v prvi fazi uspešno.

Trenutno je najbolj vroča tema dopolnitev osnutka novega lokacijskega načrta Hotel Palace.

Obnova starega Palaca je bila že v starem načrtu opredeljena z dozidavo, ki bi prinesla nove nastanitvene zmogljivosti. Ta izvirni greh se še danes pozna. Novi investitor je pristal v prenovi pod temi pogoji.

Stari Palace se obravnava kot samostojna profitna enota. Ekonomska upravičenost prenove in rentabilnost poslovanja investitor

Palace ne potrebuje bistvenih prizidkov. Ti so tudi zelo vprašljivi, ker znižujejo osnovno arhitekturno vrednost samemu Palacu, urbanistično pa tudi Portorožu.

Ker stremimo vsi k istemu cilju in si iskreno želimo čim hitrejšo povrnitve dragocenega objekta v turistično življenje Portoroža, smo iz prve faze, v kateri smo opozarjali

na slabosti, nevarnosti in napake predlaganih lokacijskih načrtov, prešli v drugo fazo, v iskanje takih rešitev, ki bodo v ponos vsem. Vzpostavljen je tvoren dialog med vsemi sodelujočimi dejavniki. Sodelovanje v smislu kontrapunkta. Portorožani in člani strokovne komisije imamo vizije in veseli smo vabila investitorjev, da sodelujemo pri iskanju ustrezne - najboljše rešitve. Odkrito so priznali, da v investicijo ne gredo mimo nas. Pomagamo

jim razmišljati. Blokada je presežena, dela pred nami pa je še dosti.

Valter Pikel, predsednik komisije za prostor pri svetu krajevne skupnosti v Portorožu

PREGLEDNA RAZSTAVA FOTOKLUBA PORTOROŽ

V Kavarni Tartini v Piranu so se v začetku leta s pregledno razstavo fotografij predstavili člani **Foto kluba Portorož**. Gre za vsakoletno predstavitev fotografij, nastalih v preteklem letu. Na letosnji so prevladovali motivi Slovenske Istre. Svoje fotografije je predstavilo dvanajst članov: **Aleksander Bačić, Vladimir Cvar, Olga Černe, Željko Jugovič, Mirta Kokalj, Urška Koler, Janez Kraševac, Mitja Krizman, Boštjan Pišlar, Jadran Rusjan, Primož Šutak** in **David Vatovec**. Foto klub Portorož ima klubske prostore s foto laboratorijem v piranski osnovni soli Cirila Kosmaka. Sestajajo se vsak petek ob 20. uri. Informacije: 041/ 746-882 (**Jadran Rusjan**).

VI SPRAŠUJETE – PORTOROŽAN ODGOVARJA

Konec lanskega decembra so hrvaški mediji obdolžili slovenske ribiče, da so enemu od savudrijskih ukradli mreže, kar je gospod Zmago Jelincič komentiral z besedami "tudi s to potezo je Hrvaška pokazala svoj pravi obraz". Kakšen pa je vaš komentar?

Da Hrvaška Slovencem že dolgo ne kaže niti pravega niti napačnega obraza, pač pa nam kaže tisti del telesa, kjer se konča prebavna pot.

Drsališče sredi Portoroža se mi zdi zelo posrečena popestritev zimske ponudbe, vendar sem opazil, da odrasli niso pokazali posebnega navdušenja. Je bilo morda premalo dobre reklame?

Z reklamo ni bilo nič narobe, toda piranskim občanom, ki že itak nadsamo ob nešteti drugih občinskih "ponudbah", bi morali ponuditi kaj bolj izvirnega...

Ali je mogoče, da tudi slovensko obalno področje ogrozi kakšen tsunami?

Je! Vendar se ne bo privabil z morja marveč iz Ljubljane...

Slišali smo, da naj bi čez približno tri leta ob Morski biološki postaji na Fornačah zgradili tudi akvarij. Ali to drži?

Morda drži, toda za morske živali iz sedanjega akvarija bo itak že prepozno...

V decembrskem intervjuju za javnost (objavljen je bil v nekem obalnem časniku) je županja občine Piran dejala: "Nihče nas ne bo pretental." Koga pa je mislila s tem?

Občane!

Predsednik vlade Janez Janša je pred dnevi v neki tv oddaji povedal, da je slovenska stran slovensko-hrvaške komisije za določitev meje že sestavila seznam vprašanj. Ali to pomeni, da z naše strani doslej ni bilo nobenih vprašanj?

So bila, so, vendar se je predsedniku zdelo, da dajejo premalo podpore Hrvaški.

Predlagam, da razpišete javni natečaj oziroma nagrado za pravilno rešitev teleuganke: Kaj bo prej dokončano: prenova starega hotela Palace ali meja na morju s Hrvaško?

Tak natečaj za našo generacijo in tisto, ki nam sledi, ne bi imel nobenega smisla, kajti ne moremo predvideti, kakšne bodo razmere in miselnost ljudi ob meji čez petdeset ali več let...

Nova vlada opozarja, da bo treba varčevati in da bo tokrat to veljalo tudi za državne uslužbenke in funkcionarje. Razložite mi s preprostimi besedami, kaj to pomeni. Hvala!

To pomeni, da nekaterim še naprej ne bo treba varčevati, ker bodo še bolj varčevali tisti, ki že vse življenje samo varčujejo.

Kakšna je razlika med piranskim akvarijem in starim hotelom Palace?

Samo v velikosti rib, katerih se tiče njuna obnova.

V Piranu so obnovili kanalizacijo in pri tem po zaslugi neke nove metode niso poškodovali tlakov. Ali ne bi mogli tako, brez škode za okolje in prostor, urediti še kakšne pomanjkljivosti?

Za enkrat še ne; kar znova priča v prid stari resnici, češ da je v naši deželi gnoj privilegirana kategorija...

Sliši se o vseh mogočih denarnih aferah, podkupninah, zlorabah položajev itd., celi vrsti ljudi grozi kazenski pregon, vlačijo jih po časopisih. Trdim in ugotavljam torej, da sta srčni mir in skromnost edini dobrini, ki nam lahko polepšata življenje. Mar ni tako?

To je hinavska laž, katero širijo ljudje, ki nimajo dovolj talenta ali pa nobene priložnosti

za zlorabo položaja.

Iz dobro poučenih krogov smo izvedeli, da v naši občini obiski hotelov nazadujejo. Kaj pa je narobe s hoteli?

S hoteli prav nič. Manjka le nekdo ali skupina strokovnjakov, ki bi znali organizirati turistično ponudbo izven hotelov in tako zadržati goste za skupno dobro kraja. Renčečih nočnih redarjev, razstav prepolnih smetnjakov, mračnih cest in jutranjih prizorov. ko na vseh zelenicah v živo prikazujemo posledice šankovske folklore – vsega tega so se turisti že naveličali...

Medtem ko se predstavniki gospodarstva in občinske uprave ter drugi strokovnjaki pripravljajo na prostorsko urejanje z naglico (če si izposodimo ljudski izrek) hudo bolnega, ki bi se rad otrebil, kapital pridno zida objekte ob morju in zastira najlepše, kar premoremo – pogled na morsko prostranost. Kaj res ne gre hitreje, kadar se dela očitna in nepopravljiva škoda?

Seveda bi šlo hitreje, če bi imeli pri teh stvarih več besede domačini ne pa (ne)strokovnjaki, uvoženi iz drugih regij!

Sonja Požar

MALI OGLASI

☛ Lani pred poletjem sem na poti med lokalom Mediteraneo v Luciji in drugim pomolom lucijske plaže izgubil **svetlorjavo športno kapo**. Poštenemu najditelju nudim nagrado v višini 30.000 tolarjev. Pokličite: 051/223-297

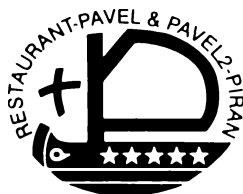
☛ **Potrebujem inštrukcije** iz italijanščine - za odraslo osebo, začetnika. Tel. 041/372-618.

☛ **Iščem gospo** za enkrat tedensko čiščenje stanovanja. Pokličite: 041/771-000 (popoldan).

☛ **Hrvatska katoliška misija** organizira v četrtek, 10. februarja izlet v Zagreb in Krasic (Zumberag). Informacije: 041/342-239 (Mirko Orlic).

☛ **Sva zakonski par** v srednjih letih, brez otrok in isceva manjše stanovanje. V zameno sva pripravljena nesebično skrbeti za starejšo osebo ali zakonski par, varovati otroke ali urejati hišo in vrt. Pokličite lahko na tel. št. 031-413-233. Hvala!

Svoj mali oglas lahko sporočite po telefonu (05/674-09-47 ali 674-09-48), po elektronski pošti (ks.portoroz@amis.net), po običajni pošti (KS Portorož, Obala 16, 6320 Portorož), ali ga dostavite osebno v uredništvo v stavbi KS Portorož (1.nadstr. levo).

na Presernovem nabrežju
v Piranu

Tel. 05 674-71-01,

674-71-02, 674-71-22,

Fax 05 674-71-00

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovi po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo ribe, rakovice, jastoge, raroge, skoljke, skampov, cocktail, ribjo rizoto, tartufe, livadska biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljena vina.

Za obisk se priporočajo

1 SIT

priklop + modem

Hitrost zagotovljena,
dobimo se na kablu!

Kabelski internet

Elektronika - KATV

Obala 114, 6320 Portorož

Tel: (05) 6775-231, Gsm: 041 664 033, info@elkatv-sp.si, www.elkatv.net